

KRISTÓF MIKLÓS

KVADROMATIKA SZINTÉZIS

TARTALOM

A KVADROMATIKA
URANIZMUS, URANITA VALLÁS
A FIZIKA TAÓJA
AHAMKÁRA, AZ ÉNSÉG PRIMGYÖNGYE
ANYAGCSERE, KICSERÉLŐDÉSI KÖLCSÖNHATÁS
ARCHETÍPUSOK
AURAGYÓGYÁSZAT
GYÓGYÍTÓ KEZEK
FRAKTÁL, ÖNTARTALMAZÁS, ÖNEGYMÁSTÜKRÖZÉS
KÁOSZ, TEREMTŐERŐ, KVAX
MÁGIA
MÁGNESES MONOPÓLUS, MÁGNESÁRAM, MARUTKINUN
MANDELBROT HALMAZ
PSZICHOKINÉZIS
REZONANCIA, DISZKONT, FINOMKALIBRÁLTSÁG
BOZON, FERMION, BOZONKONDENZÁCIÓ
TUDATPLAZMA, TUP
LÁNGTÜKRÚ KVADRONLELKEK
SZEPES MÁRIA: SMARAGDTÁBLA
ÉTER
BIG BANG
ENERGIAKICSATOLÁS
VÁKUUMENERGIA, NULLPONTI ENERGIA

Az itt következő szövegek a <http://kvadromatika.fw.hu> weblap Szintézis anyagát képezik.
Most összegyűjtöttem őket egy csokorba.

A KVADROMATIKA

Eljött a Vízöntő-kor. Az a világkorszak, amelyben minden eddigit összegezni kell.

Ez a kor a tudomány diadalának kora, ugyanakkor kifejlődtek a szellemtudományok is, a mágia, az ezotéria, a parajelenségek kutatása és a természetgyógyászat. Úgy tűnik, a két tábor kibékíthetetlen ellentétben áll egymással, mások a módszereik, eszközeik, megközelítési módjuk és más a világképük. A tudomány többnyire materialista, az anyagot helyezi előtérbe, analizáló, deduktív, a részletekre figyel, az egyes szakterületek képviselői nem értik egymás nyelvét. A szellemtudományok a szellemet helyezik előtérbe, holisztikusak, a nagy egészre figyelnek, a jelenségeket a Mindenség egészének tükrében vizsgálják, nem elszakítottan, önmagukban. Legalapvetőbb nézetük az, hogy minden mindennel összefügg, a dolgok kicsiben tükrözik a nagy egészet, amilyen a kisvilág, olyan a nagyvilág. Az analóg dolgok hatással vannak egymásra, így mágikus eszközökkel befolyásolni lehet a világot. A tudat közvetlen teremtőerővel bír. Az emberi lét négy alapszférája a Tudomány, a Mágia, a Vallás és a Művészet. Ezt a négy dolgot egy új egységbe kell ötvözni: ez a Kvadromatika.

Nem újkeletű dolog ez, hiszen ezt csinálta Hermész Trismegisztosz, ezt csinálták a pithagoreusok, ez a Kabbala és ez az Alkímia is. Az új az, hogy mindezt a XXI. század nyelvén kell újrafogalmazni, a kor követelményeinek megfelelően.

MI A KVADROMATIKA?

Az anyagnak lelke, tudata és teremtőereje van, és ez az anyag minden szintjére igaz, a kövekre, az atomokra, a bolygókra, csillagokra, kémiai elemekre vagy a prímsszámokra is. A KVADRON az anyag élő lelke, az anyagi világ pedig a leláncolt lelkek börtöne, sötétté vált, mindent elnyelő lélektömeg. A Kvadromatika célja az, hogy felszabadítsa ezeket a lelkeket. Ehhez egy saját vallást is kreáltunk. Ezt URANIZMUSnak, URANITA VALLÁSnak nevezzük. Ezt egyfajta abszolút vallásnak gondoljuk, amely független a tradícióktól, a meglévő vallásoktól, ugyanakkor azokat egybeöleli, új egészsé szintetizálja, a Nagy Egész részévé teszi. Ezzel a vallások közti ellentéteket megszünteti. Az uranita számára Ozírisz, Ízisz, Jehova, Jézus, Krishna, Mohamed, Mózes vagy Buddha egyaránt szentek, egyiket se tagadja meg a másik kedvéért. Nem ismerünk hamis vallást, minden vallás az Igazság része, amely a nagy egészből kiragad egy részletet és azt abszolutizálja. Olyan mint a görög vagy a hindu Pantheon: mindenki kiválaszthatja a neki legkedvesebb istent, és azt imádja, de ettől a többi ugyanúgy létezik. Dánikenhez hasonlóan mi is kutatjuk az ősidők homályába vesző eredetet, de mi nem hisszük, hogy egyszerűen csak más bolygóról idecsöppent idegenek lennének az istenek, akik máskülönben ugyanolyan földi halandók mint mi. Többről van szó! Az istenek nem anyagi lények hanem szellemlények. Nem jövevények, hanem kezdettől fogva idetartoznak a Földhöz, figyelemmel kísérik a fejlődését. Végso soron az abszolút vallás nem más, mint az abszolút szeretet. Az Uranizmus pedig az anyagból energiát felszabadító urán mintájára a leláncolt lelkek felszabadítása. Görcsök, kötöttségek, kötelékek láncaitól szabadulva, a lélek főnixként szárnyal az éteri magasba. Eléget mindent, ami múlandó, hamis, torz, hiábavaló. Elvezet az Igaz Fénybe, megtanít arra, hogy az egyetlen realitás az itt és most. Visszaad az Örök Jelennek.

A Kvadron az anyag élő lelke. A Kvadromatika az anyagban rejlő egyetemes teremtőerő felszabadításának alkímiája. Az Eredendő Belső Végtelenség megnyilvánulása és kitárulkozása, az isteni szeretet kiáradása. A Kék Láng, mely mindent magábaölel, megtisztít, felold és újraformál, megszentel és újra istenivé tesz. A Végso Áldozás Gyémánt-Atomlángja, a

Tiszta Tudás Prímgyöngye. A Teljesség Forrása, ahol minden megtisztul és beolvad az isteni szeretetbe. Mi ezt a teremtőerőt matematikailag próbáljuk megragadni. Hiszen a matematika nem más, mint az Örökkévalóság Tudománya!

A szó görög jelentése: Emlékezés az örök dolgokra, amiket a szellem birodalmában tapasztaltunk. Ennyiben tehát a matematika és a mágia rokon dolgok. Mindkettő szimbólumokkal operál, bár a részletek mások. De a mai matematika nem elég, gyökeres átalakulásra és megújulásra van szükség! A matematika nem csupán szimbólumokkal végzett műveletek halmaza, hanem az örök szellemi formák tükörképe, ezeket pedig meg lehet ismerni közvetlen úton is, akár meditációval.

A kvadromatikához a Nagy Rendszerek elméletére van szükségünk, a fraktálokat, a kaosz-problémát és a Mandelbrot-jelenségkört, az anyag végtelenszeres önegymástükrözése által létrejövő bonyolult mintázatokat és a Mandelbrot-halmaz formavilágát leíró törvényekre. A hagyományos fizika legfőbb hibája az, hogy mindent linearizál, azaz elhanyagolja a dolgok kapcsolatát, azt a képességet, hogy egymást tükrözik és egy bizonyos szinten megőrzik. A tükrözés és a megőrzés vált matematikánk kulcsfogalmává. Eljutottunk oda, hogy éter igenis létezik, a relativitáselmélet mint leíró tudomány helyes, de mint magyarázat (ti. hogy nincs éter) hamis. Kidolgoztuk az éter (Téridő-plazma, TIP) rugalmas elméletét, és arra a felismerésre jutottunk, hogy a relativitáselmélet és a kvantumfizika minden jelenségét megmagyarázza egy rugalmas, áramló közeg, a TIP, amelyben az elemi részecskék mint önfenntartó hullámcsomagok (szolitonok) terjednek, a gravitáció pedig nem más, mint a TIP áramlása. Einstein modellje, a görbült téridő megkapható az áramlásból. Stephen Hawking termodinamikai modellje, a sugárzó fekete lyuk szintén megkapható. És ez csak a kezdet! A következő lépés az egész eddigi fizika új alapokra helyezése, leírása az új modellel, amelynek speciális eseteiként kiadódnak az eddigi eredmények, de annál sokkal több is!

Mert megkapjuk a kulcsot a parajelenségekhez, a mágiához, a telepátiához, a fénysebességnél gyorsabb utazáshoz, az időutazáshoz, az energiakicsatoláshoz és az antigravitációhoz is! Nikola Tesla eredményeit újra reprodukálni lehet. Mindezzel pedig megteremtjük az elméleti és gyakorlati bázisát annak az új, zöld technológiának, amely megmenti a Földet a pusztulástól, megszünteti a környezetszennyezést, visszaadja az erdőket, megtisztítja a vizeket. Beláttuk, hogy ehhez a tudomány nem elég. A tudomány szintézise kell a mágiával, művészettel és vallással. Tudnunk kell, honnan jöttünk, kik vagyunk, hová megyünk. A Kvadromatika választ ad erre. A Mandelbrot-halmaz megmutatja, hogy az élet nem más, mint a Végtelen szövevénye, amely átáramlik rajtunk, cseppnyi fókuszába gyűjti a Mindenség áramait, tükrözi önmagát és a Nagy Egészet, és kiárad újra a világba. A szeretet a mindent összetartó erő. A szeretet matematikai megfelelőjét kell felismerni. Minden matematikus kiröhögne ezért a gondolatért, pedig ez a lényeg. A matematika rejtett textúrája mélyén ugyanaz a szeretet munkálkodik, amelyik a Mindenséget összetartja. És ez nem más, mint Isten! Amíg a matematika nem jut el ideig, addig csak axiómákból és szimbólumokból álló értelmetlen játéknak fog tűnni, ami csak kevesek tulajdona, de sohasem volt az egész Emberiség közkincese! A tibeti lámák és a maya papok titkai eltörpülnek a matematikusok titkai mellett. Kézbeveszek egy mai matek könyvet és elrémülök: hát létezik emberi lény a Földön, aki ezt megérti?! Mi több, dolgozni tud vele? A matematika: Emlékezés az örök dolgokra. Vajon egy régi, kedves tárgyban, amit talán nagyszüleinktől örököltünk, nem benne van az egész elmúlt időszak történelme, íze, illata? Így tükrözik a dolgok a világot, megőrzik magukban, és alkalmas módszerrel újra életre lehet kelteni az emlékképeket. Vannak akik megfognak egy tárgyat, és már mindent tudnak róla, kiknek a kezében volt, mi történt velük. A téridő görbületének megértéséhez azt kell elsősorban megérteni, miből áll az egyenes, görbületlen téridő! Minden pont kommunikál a többivel, tükrözi a többit, és e sokszorosán oda-vissza verődő tükörképek

feszítik ki a téridő látszólag egyenes világát. Mivel matematikánk alapfogalma a Kvadron, először azt kell tisztázni, hogy

MI A KVADRON?

Mi a kvadron? A teremtés fókusza és köldöke, a KVAX Fénymagja. Az Örökkévalóság Prímgyöngye, amelyből minden kiárad és amelybe visszatér. A szeretet végtelen lánc és körforgása. Egymásba épülő körök szövevénye, a Labirintus a térben és az időben. Minden a Hiány Tükrében ragyog. A tükrök egymást tükrözve sokasodnak a végtelenségig és azon is túl. A teremtés óhajtómódja a csírányaláb kezdete. A KVAX az önmagát szüntelenül bővítő végtelenség, sohasem lehet befejezett, mert bármely befejezett halmaz új teremtések kezdete és forrása. Nyitott végtelen, a teremtés kovásza, szüntelenül forrásban van, túlárad önmagán.

Hol az élet kezdete? Hol az élet vége? Az életnek nincs se kezdete, se határa. A végtelenből ered és a végtelenbe tart. Az ember él, és az ember sejtekből áll, melyek szintén élnek. Élnek az atomok, az elektronok, a kvarkok, és él a mindent magábaölelő tér, a vákuum, az Akasa is. Van olyan cseppje az anyagnak mely nem él és ne lenne szellemmel telítve? Nincs! Az anyag nem más, mint megkötött, sűrített szellem! Az élet nemcsak az élőlények sajátja, de minden létező dologé is, az atomoktól a csillagokig és a legtávolabbi galaktikus ködökig. Az élet áramló hiány, folyamatos teremtés és újjászületés, a lélek az anyagban. A tükör fénye. És ez a tükör minket is tükröz. Ott van a helyünk minden tükrőben, mint a karácsonyi gömbökben amelyek egymást is tükrözik, engem is, téged is, és az egész Mindenséget körülöttünk és bennünk. Mi a Mandelbrot-halmaz? Egy önmagát tükrözve tükröző matematikai objektum, a tükrök végtelen sokszorozódásában egyre bonyolultabb csipkékké szövődő káprázatháló. Ezek a tükrök olyanok, hogy a tükörkép kiléphet a tükörből és önálló életet élhet. A szellem teremtő kiáradása ez. Amit gondolunk, az megvalósul, kilép a világba, hatóerővé válik. Így lesz az ember álma a holnap valósága. Tőlünk függ, rémálom lesz-e vagy tündérvilág. Mert a tükrökben megannyi önmagunkat látjuk viszont, szeretetünk és gyűlöletünk egyaránt visszaháramlik ránk. Talán nem ismerünk a másik emberben önmagunkra, azért gondoljuk másnak, ellenségnek, idegennek. Pedig a legnagyobb felismerés ez: Én és a Mindenség egyek vagyunk! Minden, amit látok, hallok, tapintok, érzékelek, belőlem áradt ki és belém is tér vissza. Én a Mag vagyok, Isten lelke amely az időtlen vizek felett lebeg, mindent átölelve, mindent szeretve és befogadva. Ő mindennek a kezdete, tartama és vége. A forrás, a folyó és a tenger.

A Kvadromatika szerint a matematikai objektumok is élnek, bár ez az élet merőben más mint az anyagi világbeli élet, hiszen az örökkévalóság fényében ragyog: Szellemi élet. Élnek a számok, a prímek, él a pí, a geometriai alakzatok, egyenesek, síkok, gömbök, poliéderek, a valós számok. Él minden, amit az ember valaha kigondolt! Most persze azt gondolhatjuk, miféle élet lehetséges egy mozdulatlan és örökkévaló világban? Nos, a válasz az, hogy a számok világa egyáltalán nem mozdulatlan, a számok szüntelenül hatnak egymásra, átalakulnak egymásba, kölcsönösen meghatározzák egymást, tükröződnek egymásban és a Mindenségben. A Kvadromatika feladata leírni és megismerni ezt az életet, és közös nevezőre hozni az anyagvilágbeli élettel, ezáltal megtalálni a módját annak, hogy az örökkévalóságba mentünk át mindent, ami érték, ne engedjük át a világot a Pusztulás Dögkeselyűinek!

A Kvadron az Élet Prímkristálya. Benne ragyog minden, ami megőrzésre érdemes. A gyermeki szív még képes kvadronokban gondolkodni, hisz érzi a Mindenség illatát és ízét! A Teljesség szívérványbuborékaiban ragyog minden gondolat. A Kvadron a Tiszta Tudás Prímgyöngye. Nem szennyezi semmilyen anyagi vágy, haszon, bűn vagy törekvés. Szeretet hatja át, mely elsődleges sugárforrás. És gyöngy, mert fájdalomkból, kínokból kristályosodik ki, ahogy a kagylóba beágyazott porszem köré nő rétegről rétegre az igazgyöngy. Minden

rétege a tudás egy szintje. Szivárványizzású mélyében az örökkévalóság titkai sejlenek. Az Univerzum gyöngysorán minden kvadron egy gyöngyszem, amely tükrözi a többi is. A karma láncára felfűzve sorakoznak sorsunk alapábrái, az életünk tükrei az örökkévalóság fényében, megmutatják, hol az ember helye a Nagy Szimfóniában. Isten szeretetének fénye aranyozza be ezt a gyöngysort, így emel ki minket a múlandóság káprázatvilágából, az üszkös hamuból a Tiszta Fénybe. Így lesz a Kvadron sugárzó drágakő, Csillagfényű Gyémánt.

A KVADROMATIKA CÉLJA

tehát egy olyan egzakt tudomány létrehozása, amely képes leírni az anyagi világot és a szellemvilágot is, ezeket közös nevezőre hozza, így alkalmas a parajelenségek leírására, sőt magyarázatára, és ennek segítségével olyan új dolgokat létrehozni, mint a vákuumenergia-kicsatolása, a telepátiát megvalósító rádió, az auralátó számítógép, amely gyógyításra is alkalmas, közvetlen kapcsolat a szellemvilággal, gondolattal irányítható gépek, intelligens, érző robotok, mesterséges érzékszervek, melyekkel az univerzum hallatlan mértékben kitágul, virtuális valóság megteremtése sisak, centrifuga és más mechanikus kellékek nélkül, vagy akár a matematikai objektumok világának olyan megjelenítése, amilyen pl. a Mandelbrot-halmaz. Ez már művészet, ráadásul olyan művészet, amely a legjobban kifejezi a Harmadik Évezred szellemiségét.

Nos, ez a csodálatos új tudomány még csak körvonalaiban van meg. Valódi kidolgozásához segítők, szakemberek kellenek, akik egy-egy terület szakértői, ismerik a részleteket és a megoldási módokat. Ezért kérünk mindenkit, aki segíteni tud és kedvet érez ehhez, az kapcsolódjon be, írjon a kristmiki@freemail.hu címre, és vegye fel velem a kapcsolatot. A tét a Vízöntőkor Új Tudományának a megteremtése, amely talán megoldhatja az Emberiség nagy gondjait, a környezetszennyezést, az energiagondokat, új teret nyit az emberi létezésnek, ahol munka, művészet, szórakozás és öröm egybeolvad, nem kényszerül az ember önmagától idegen tevékenységeket végezni, nem kell külön házba költöztetni az ésszt és az érzelmet. Emellett a KVADROMATIKA olyan új világképet teremt, amely a legjobban fejezi ki a Kozmosz Végtelenségébe kilépő ember hitét, szellemiségét, érzelmeit és gondolatvilágát.

Kristóf Miklós

URANIZMUS, URANITA VALLÁS

Az Uranizmus a Vízöntőkor új vallása. Nem a hagyományos vallások ellenére jött létre, hanem inkább azok végösszegeként. Ez a végösszeg a szeretet, a részvét, Isten. Uránia nem más, mint az Univerzum Megszemélyesítője, az Isteni Anya, aki a többezer éve uralmon levő maszkulin világkép Atyaistenének a duálpárja, nőnemű megfelelője, kiegészítője, ahogy a hímnemű Jang kiegészítője a nőnemű Jin. A hindu isteneknek még volt duálpárjuk: Shivának Párvatí, Vishnunak Szaraszvatí, Krishnának Rádharáni, Buddhához Tára tartozik, a Teremtő-Főisten Purusa duálpárja az anyagi világ-Prákriti.

Ez a dualitás burkoltan megvan a kereszténységben is: Jézus duálpárja Mária, de Ő már nem hitvesi hanem anyai minőségben. Más verzió szerint Jézus a Völegény, és az Anyaszent-egyház a Menyasszony. Uránia a görög mitológiában a Tudomány Istennője, múzsája. Hozzá tartozik a csillagos égbolt. Az egyiptomiaknál Nut volt az éjszakai égbolt istennője. Tehát Uránia nem újból-szopott lény: többezer éves előképei vannak. Mért éppen Őt választottam vallásom Istennőjének? Az eddigiekből nyilvánvaló. Mert úgy érzem, hogy minden hibája ellenére a tudomány lesz a világ megváltója. Mert beszélhettek a papok akármennyit, mégis-csak a penicillin mentette meg embermilliók életét, az elektronika formálta át úgy a bolygónkat, hogy a Teremtője se ismerne rá, és ne csak a rosszat lássuk, de a jót is. Az Uranita elsősorban a tudománnyal foglalkozik. De, ahogyan a kvadromatika egész szelleme sugallja: ebben benne van a művészet, a mágia és a vallás is. A keresztényeket, buddhistákat, krishna-hívőket, mohamedánokat, zsidókat mind-mind jellemzi valami sajátos, senki mással össze nem téveszthető tevékenység. Megvan a szent iratuk is: Biblia, Korán, Tripitaka, Tóra, Talmud, Bhagavad-Gíta, Védák, stb. Ugyanígy, az Uranitáknak is megvan a maguk jellegzetes tevékenysége: ez a tudomány művelése, a matematika, fizika vagy kémia, vagy bármi más, amellyel a Természet működtető rugóihoz lehet hozzáférni. Nekem egy tudományos könyv éppolyan szent, mint a Biblia. Persze a tudomány változik. Mért, a kereszténység nem? Számoljuk össze, hány szekta és gyülekezet van ma! Olvassuk el Puskás Ildikó Istenek tánca c. könyvét! Ebből kiderül, hogy a vallás mennyire változékony dolog!

Röviden: az Uranizmus mint vallás egyfajta szerzetesség. Az Uranita annak szenteli az életét, hogy a tudományba beleássa magát, megismerje és megértse, tettenérje a csalást, kidolgozza az ellenszert és ezt ingyen az emberiség rendelkezésére bocsássa. Megteszi azt, amit a bankárok, pénzemberek, feltalálók és gyártók képtelenek: ingyen adja tovább a világmegváltó dolgokat, és nem vár érte se Nobel-díjat, se pénzt, se támogatást. Többet tud, mint az avatott tudósok, mert nyitott a szintézisre, az újra, nem dogmák határozzák meg a gondolkodását, belelát a Mindenség lángoló rajzolatába és közvetlenül onnan merít tudást, hitet, energiát és titkos szabadságot. Neki szövetségesei az elemek és a prímek, a matek, az ásványok, a növények, a szellemek, a csillagok. Otthon van mindezekben és hálóját a Mindenség fekete éjtengereibe meríti. Az Uranita egy életre elkötelezi magát, eljegyz magát a Feladattal. Tudja, hogy kutatásai soha nem hoznak se pénzt, se elismerést, ellenkezőleg, mindenütt falakba ütközik. Az egyetlen megoldás, a továbbhaladás egyetlen záloga itt is a szeretet, a nyitottság. A világ lehet velünk ellenséges, de mi soha senkivel nem vagyunk azok. Ellenfeleinket nem legyőzni, hanem meggyőzni akarjuk, megnyerni az ügyünknek. Nem erővel és nem érvekkel harcolunk, hanem szeretettel megmutatjuk az Igazságot. Ami a Kvadron. A Tiszta Tudás Tündöklő Prímgyöngye. Csak az pillanthatja meg, aki tényleg ennek szentelte az életét. A tapasztalat azt mutatja, hogy embermilliók szentelik az életüket a sportnak, a művészetnek vagy akár a leghétköznapibb mesterségeknek. Hát akkor az emberiség megjobbítása miért ne lehetne életcél, egy egész életre szóló Feladat? Vannak akik úgy gondolkodnak, hogy az emberek nem érdemlik meg, hogy törődjenek velük, az emberek többsége bunkó, csak az

anyagiakért él, könyörtelenül törtet és legázol mindenkit. Ez így nem igaz. Az embernek nem ez az alaptermészete. Ezt csak egy gonosz hatalom erőlteti rá. Ezt a Gonoszt kell legyőzni, és akkor az emberiség kiszabadul abból a rettenetes csapdából, amibe önként sétált be, jobb életet remélve.

Miért vallás az Uranizmus? Mert csak a rendíthetetlen hit képes az embert arra rávenni, hogy az egész életét a tudomány és az emberiség megjobbításának szentelje, minden ellenszolgáltatás nélkül. Erre csak egy szent képes, egy Buddha, egy Krisztus. Elviselni a tehetetlenséget, a kirekesztettséget. Meg akarom mutatni a világnak, hogy az emberek nagy része igenis képes erre. Csak akarni kell, csak hinni kell. Szeretni kell az embereket, állatokat, növényeket, az egész világot, a többi már magától jön. A Kék Láng, ha egyszer fellobban, többé nem huny ki soha.

Tudjuk, hogy a Tudás kulcsa a matematika. Ha valaki Uranita akar lenni, az első dolga az legyen, hogy megváltoztatja a matekhoz való hozzáállását, elfelejt mindent, amit az iskolában tanult és nyitott egy egészen új világ befogadására. A matek ugyanis egészen más dolog. Szándékosan tanítják úgy, hogy ne szeressék, mert a matek a hatalom eszköze, és a hatalom birtokosai nem akarják, hogy az átlagember túlságosan is belelásson a kártyalapjaikba, és leleplezze a csalást, a hazugságokat. Ha a hülye is tudja a fizikát, kémiát, akkor nem lehet őket mindenféle reklámfogással bebetetni. A Legfőbb Ellenség: Ahrimán, a Business szelleme! Be akar börtönözni minket az anyagi világba, elszakít az örök forrásoktól, a szellemvilágtól. Az erőszakfilmek és a horror korlátlan hegemoniája erre való. A szex, a pornó, az erotika úgyszintén. Kilápiszolja az emberből a szerelmet, a szeretetet, és a gépies, kétely nélküli ölést, gyilkolást helyezi előtérbe. Minden a pénz, az ember semmi. Ádám és Éva nem bűnösök, hanem szellemlények, akik súlyos és keserves áldozatot hoztak értünk. Alászálltak, alámerültek az anyagvilág poklába, hogy felszabadítsák és megváltsák az ott sínylődő lelkeket. Az, amit úgy hívnak, hogy eredendő bűn, tehát nem bűn volt, hanem egy misszió, a szellemvilág lenyúlása az anyagban sínylődő lényekért. Az emberiség fejlődéstörténete pedig nem egyéb, mint az anyag átlelkesítése, fénnel telítése. Pontosan ez az Uranita Feladat is! Olyan bűvárok vagyunk, akik lemerültek a tenger mélyére, hogy felhozzák onnan a mélybehullt Prímgyöngyöt. A Csillagok Gyermekei vagyunk. Leszállunk az Anyag poklába. Mi hozzuk a szabadulást, a megváltást. Däniken kutatásai meggyőztek arról, hogy itt a Földön sokezer évvel ezelőtt igen nagy disznóságok történtek. És Valakik mindmáig igyekeznek eltüntetni a nyomokat, álomban és kábulatban akarnak tartani minket, hogy soha ne ébredjünk rá az igazi Önvalónkra. Az Uranita nem fél, ha világvégeével, kárhozattal, tüzes tóval, pokollal és Armageddónnal ijesztgetik. Az Uranita tudja: Bárhová veti a sors, pokolba vagy mennyországba, újjászületésbe vagy végleges megsemmisülésbe, ő mindig az marad, aki: A lények segítője, megmentője, aki szeret mindent és mindenkit. Semmilyen eszközzel nem vehetik rá arra, hogy olyat tegyen, amit később megbánná. Az Uranita így gondolkodik: Ha eltaposnak, Út leszek, amely a Fénybe visz, ha elégetnek, Fáklya leszek, amely az éjszakában mutatja az utat a fáradt vándoroknak. Ha széttépnek, ezer alakban születek újjá, hogy segíthessek minden szenvedőn. Az Uranita kétely nélkül hisz, tud, átél, cselekszik és megvalósít. És eközben ő maga is megvalósul, saját igazi Önvalójára ébred. Amely Isten.

Én, mint Uranita, hiszek az újjászületésben. Nem is tehetek mást, hiszen vannak előző életbeli emlékeim. Azt a Feladatot kaptam, hogy mindent, amit láttam és átéltem, átadjam az emberiségnek, persze emberi fogalmakkal (ami nagyon nehéz) és a tudományt újjáformáljam, ne ilyen embertelen, világpusztító, gonosz hatalom legyen, amelynek első dolga az, hogy minden újdonságból azonnal fegyvert csináljon, tömegpusztító, világot uraló, kegyetlen eszközöket. A tudomány mellett létrejött egy új paradigma, a parajelenségekből, okkultizmusból, keleti misztikus tanokból kikerekedett holisztikus világszemlélet: az ezotéria. Ennek a dolognak a tudományban semmi nyoma. Mintha nem is lenne. Ha egyáltalán szóba jön, csak negatív

minősítéssel, lesajnálóan beszélnek róla. Azok a dolgok, amik az elmúlt 20 évben előrevitték a tudományt, olyan méltatlan fogadtatásban részesültek, hogy azon kell csodálkoznunk, hogy ezek az emberek mégis képesek voltak megvalósítani az új tudományt, pl. a Káoszelméletet. Legtöbben titokban dolgoztak, és az állásukkal játszottak. Ezek a 20 éves dolgok csak most kezdenek beszivárogni a köztudatba. Mi van a mai, friss dolgokkal? Hol keressem? A rene-gátok számára eddig semmilyen hivatalos publikálási lehetőség nem volt. Most az Internet változtatott ezen. Ennek az az ára, hogy mindent ingyen publikálunk. Hát ezért kell Uranitá-nak lenni. Hogy az ember ezt képes legyen elviselni. A szerzetes Istent szolgálja. Szegénységi fogadalomban él. Tudja, hogy majd elnyeri égi jutalmát, de egy szívbeli szerzetes még erre sem blazírozik! Egyszerűen szereti Istent, ezért teszi, amit tesz. Ahogyan a Krishna-hívő állandóan Krishnára gondol, minden tettét neki ajánlja. Hát valami ilyesmi az Uranita is.

Végezetül hadd mondjak egy vallomást. Szeretek minden lényt, akár hozzám tartozik, akár nem. Nem rekesztek ki senkit se vallási, se faji, se más alapon. Szeretlek téged is, kedves olvasóm. Nem baj ha nem akarsz Uranita lenni, nem baj ha megvan a magad vallása, meggyő-ződése, vagy akár az ellentáborba tartozol. A Te utad is a Fénybe visz. Mindegy, mekkora kerülőkkel, mellékösvényekkel. Szabadon választasz. Ha idáig elolvastad, ha idáig el bírtad olvasni az írásomat, akkor valami rokon húrnak rezdülnie kell benned is, és ez nekem elég. Nem kérek tőled többet. Hiszem, hogy amit elkezdtem, annak folytatása lesz, nem fog elhalni a bús csendben, nem lesz a rothadás párkáinak martaléka, mert semmi se hiábavaló. Utunk a Fénybe visz, és majd ott, az Út végén, a Fényben találkozunk majd mi is: Te meg én. Isten áldjon!

A FIZIKA TAÓJA

Fritjof Capra könyve a modern fizika és a keleti miszticizmus közti kapcsolat feltárásáról szól. A természet körülöttünk és bennünk gigantikus táncot jár. A homok, a sziklák, a víz és a levegő megannyi rezgő molekulából és atomból áll, ezek pedig megintcsak részecskékből tevődnek össze, amelyek kölcsönhatásuk során más részecskéket hoznak létre vagy semmisítenek meg. A Föld légkörét szüntelenül bombázzák a kozmikus sugarak, azaz a nagyenergiájú részecskék, amelyek útjuk során számtalanszor ütköznek a levegő részecskéivel. Grafikonokból és matematikai képletekből tudjuk ezeket, de szellemi megtapasztalás révén nemcsak tudhatjuk, de láthatjuk és át is élhetjük az energia-zuhatagként ránk özönlő kozmikus sugarakat, a különféle részecskék keletkezését és pusztulását. Láthatjuk, hogy a testünket felépítő atomok is részt vesznek ebben a kozmikus energiatáncban, érezzük a tánc ritmusát és halljuk a hangját. Nem más ez, mint Siva tánca, a Teremtés és Pusztítás kozmikus energiatánca! A hinduk több ezer éve tudják ezt. Milyen ősi civilizáció tudásából merítették? Egy olyan civilizáció, mely talán a mienket is messze meghaladta! Kik voltak Ők? Az Atlantisiak? Vagy idegen bolygóról érkeztek? Lehet, hogy ez is, az is...

Földünkön több ezer éve a Jang, a maszkulin értékek túlhangsúlyozása folyik. Többre tartottuk az önérvényesítést a beilleszkedésnél, az elemzést a szintézisnél, a racionális tudást az intuitív bölcsességnél, a tudományt a vallásnál, a versenyt az együttműködésnél, a gyarapodást a megőrzésnél és így tovább. Látjuk, hova juttatta ez a felfogás a világot! Ez az egyoldalú fejlődés riasztó stádiumba lépett: a társadalmi, ökológiai morális és spirituális krízis időszakát éljük. Ugyanakkor tanúi lehetünk egy óriási evolúciós mozgalom kezdetének is, amely nem más, mint a Jin ébredése! A legnagyobb mélység legalsó fokán felragyog az Isteni Fény Magja! Ez a Fénymag Uránia, Isten női fele, a Mindenség Megszemélyesítője. A hozzá vezető út már nem a vakhit és az áldozás hagyományos formái: étel- állat- és emberáldozatok, hanem a Tudás és az Átéltetés, a közvetlen egyesülés Istennel, vagyis a Közvetlen Út! Láthatjuk, hogy korunk egyik jelensége a hagyományos vallások reneszánsza, és nagyon sok új vallás, szekta megjelenése. Ezek egy része afféle reakció: még a régi, 2000 éves, Jang középontú világképet akarja korunk emberére erőltetni. Sikereik egyik oka az a szellemi üresség, amiben a mai ember kénytelen élni, és amelyhez képest ezek a vallások valóságos felüdülést jelentenek: hitet, célt és értelmet adnak az embereknek. Másrészt a mai emberből már hiányzik az az őszinte, szívből jövő, gyermeki hit, ami a régieket jellemezte, ezért az embereket ijesztgetéssel, zsarolásokkal próbálják kordában tartani. Az igazi hitet felváltotta a fanatizmus. A közösségek legfőbb összetartó ereje az, hogy ők mások mint a többiek. Eszközeik a totális uralom az anyagi, a testi, a lelki és a szellemi élet felett: vagyonodat add a gyülekezetnek, légy vegetáriánus, tartózkodj a nemi élettől, szakíts a családdal és minden világi csoporttal, ne politizálj. Gondolataidat, életedet, tetteidet ajánld fel Istennek. Ne nézz TV-t, ne olvass újságot. Csak a mi könyveinket, folyóiratainkat olvasd, mert ez már megtisztított szellemi táplálék, és mi tudjuk, jobban mint te magad, hogy mi kell neked. Kb. ez a mai modern vallások szellemi arculata.

A régi vallások kultúrateremtő vallások voltak. Csodálatos templomok, mecsetek, Al Hambra, Tadzs Mahal, festmények, Sixtusi kápolna, Szent Péter Bazilika, Pieta... az emberi kultúra felbecsülhetetlen értékű darabjai. Az egész Távol-kelet egy csodálatos mesevilág! A japán kertek és szentélyek tisztaságát mi európaiak csak irigyelni tudjuk! A mai vallások inkább kultúrapusztító vallások. A hívőket arra inspirálják, hogy égessék el a könyveiket, mert mind gonosz varázslattal van telítve. Szakítsanak a hagyományokkal, hagyják ott a hagyományos vallási közösségeket, mert ezek a Sátán Nagyabilónjának a részei. A XX. század aztán a hanyatló Jang végső tombolásának kora. A vörös diktatúrák, a fasizmus, a kommunizmus, a

Pol Pot rezsim, Pinochet, Kína és Maó, a „kulturális forradalom”, amely a világörökség jelentős részét pusztította el, mind a Jang törekvése volt arra, hogy a veszélybe került hatalmát bármi áron megtartsa. Akár az emberiség teljes kipusztítása árán is! Na ennyit a Jangról.

A másik oldalon viszont megjelennek az ébredő Jin jelei is: a nőmozgalmak, a hippimozgalom, a Földünk ökológiai egyensúlyának megőrzésére irányuló törekvések, a miszticizmus iránti érdeklődés növekedése, a női egyenjogúság, az egészség és gyógyítás holisztikus megközelítésének újrafelfedezése.

Nem véletlen, hogy az új szekták annyira tiltanak mindenfajta spirituális kapcsolatot! Az ok világos: akinek valódi szellemkapcsolatai és tapasztalatai vannak, azt nem lehet becsapni, orránál fogva vezetni, és pláne fejőstehénnek használni. Akinek szellemi látása van, annak nincs szüksége vakhitre, az rögtön átlát a szitán, észreveszi a csalást, a bevetést, a horgot, és messze elkerüli!

Fritjof Capra legnagyobb felismerése az, hogy a modern fizika eredményei, fogalmai és leíró rendszere tökéletes összhangban van a kínai Taó, a Buddhizmus, a Hínduizmus világnézeti rendszerével, sőt ha alaposabban a mélyére nézünk, a több ezer éves misztikus tanok tekinthetők akár a modern fizika korabeli leírásának is - ha figyelembe vesszük az akkori ember érzésvilágát, fogalmait és mindennapi tapasztalatait. Én magam tanúsíthatom, hogy a meditáló ember látja a Brown-mozgást, vagyis a levegő molekuláinak kusza mozgását. Nézzünk az égre pár percig: magunk is láthatjuk, hogy piciny fénypontok úszkálnak ide-oda, ütköznek, irányt változtatnak, és jobban megnézve e fénypontokat, láthatjuk, hogy többretegű burok veszi körül őket, szerkezetük van... A világ minden szinten tükrözi önmagát! Patandzsáli Jóga-szútráiban le van írva Kopernikusz Heliocentrikus világképe éppúgy, mint Newton gravitációs elmélete, mégpedig pontosan úgy, ahogyan azt Newton felfedezte: A Hold mozgásával összekapcsolva!

Íme: Patandzsáli III. rész 26: A Szamjama a Napra alkalmazva a Világegyetem megismerését adja meg.

27: A Holdra alkalmazva az égitestek természetrajzána megismerését eredményezi.

28. A sarkcsillagra alkalmazva az égitestek mozgásának az ismeretére vezet.

Itt most nem az a kérdés, hogy pontosan mi az a Szamjama, hanem, hogy magunk sem adhatunk bölcsőbb tanácsot annak, aki a bolygók mozgását akarja tanulmányozni! Newton pont a Hold mozgásának tanulmányozásával fedezte fel a gravitáció törvényét! Patandzsáli Kr.u. a 4. században élt. Már csak az a kérdés, hogy nekünk, büszke európaiaknak mire kellett még ezer évig várni?

Meg fogjuk még érni, hogy a Mágia és az Alkímia tanai is igazak? Csak azok buktak bele az értelmezésbe, akik szó szerint próbálták értelmezni. Vagy ez is szándékos porhintés volt? Az elrejtés eszköze.

Most a Fizika Taója egyik fejezetét idézzük: **Üresség és forma**

A klasszikus mechanisztikus világnézet azon az elképzelésen alapult, hogy az üres térben szilárd, elpusztíthatatlan részecskék mozognak. A modern fizika radikálisan megváltoztatta ezt a képet. Nemcsak a részecske fogalmát értékelte át teljesen, hanem az üres tér klasszikus fogalmát is módosította. Ezt az átalakítást az ún. térelméletek tették szükségessé. Minden azzal kezdődött, amikor Einstein kapcsolatot teremtett a gravitációs mező és a tér geometriája között, amely kapcsolat mind nagyobb jelentőségre tett szert, amikor a kvantumelméletet és a relativitáselméletet együttesen alkalmazták a szubatomi részecskék keltette erők leírására.

Ezekben a kvantum-térelméletekben már elmosódik az eddigi éles határ a részecskék és az őket körülvevő tér között, és az üres tér is roppant fontos dinamikus tényezőként jelenik meg.

A mező fogalmát Michael Faraday és James Clerk Maxwell vezették be a 19. században, hogy leírassák vele az elektromos töltések és áramok közt ható erőket. Az elektromos mező olyan állapot a töltött testet körülvevő térben, amely erőt fejt ki más töltésekre ebben a mezőben. A mágneses mezőket mozgó töltések keltik, tehát elektromos áramok, és az ennek következtében keletkező mágneses mezők más mozgó töltésekre hatnak. A rezgő elektromos és mágneses mezők rádió- vagy fényhullámként, vagy másfajta elektromágneses sugárzásként mozognak a térben.

A relativitáselmélet sokkal elegánsabbá tette az elektrodinamika szerkezetét azzal, hogy egyesítette a töltés és az áram, valamint az elektromos és a mágneses mező fogalmát. Mivel minden mozgás viszonylagos, bármely töltés megjelenhet áramként, és így az általa keltett elektromos mező mágneses mezőként jelenik meg.

A mező fogalmát kiterjesztették a gravitációs erőre is. Minden tömeggel rendelkező test létrehoz és érzékel gravitációs mezőket. A gravitációs erő nem más, mint a téridő görbületének hatása. A tömegek maguk körül meggörbítik a téridőt, és ebben a görbült téridőben másként terjed a fény, másként mozognak a testek. Megváltoznak a metrikus viszonyok, a távolságok, az időviszonyok. Gravitációs térben lelassul az idő. A Démokritoszi és a Newtoni atomizmus két alapvető fogalma volt az anyag és az üres tér, illetve a teli és az üres. Ez abból a mindennapi tapasztalatból lett leszűrve, hogy az anyagi testek áthatolhatatlanok, nem lehet egy helyen egyszerre két tárgy. De két mező már lehet egy helyen! Az Általános relativitáselmélet szerint a test meggörbíti a téridőt, sőt, ő maga a téridő görbülete! A test és a tér nem elkülönülten van jelen, hanem egymásban van, egylényegűek, áthatják egymást. Minden test görbíti a teret, és ez a térgörbület visszahat magukra a testekre. Így a testek túlnyúlnak a saját határaikon, minden mindenre hat, minden mindennel összeér, nem lehet éles határt húzni két test közt: egymásba nyúlnak, egymásba hatolnak. Ez megoldja Zénón paradoxonait is. Zénón szerint egy nyíl el se tud indulni, mert ahhoz, hogy eljusson az A pontból a B pontba, először meg kell tennie a távolság felét, ehhez meg kell tenni a távolság felének felét, sít, tehát még meg se moccan, máris végtelen sokat kell lépnie! Ha viszont a testek áthatolhatatlanok, akkor a nyíl az A pontban indulva máris ott van a B pontban is, csak a látható megnyilvánulása korlátos. A mozgás nem úgy zajlik, hogy egy véges és korlátos test sorra végigsétál egy üres tér pontjain, hanem úgy, hogy a test maga is csak az üresnek hitt, valójában erőterekkel és térgörbülettel kitöltött vákuum állapotmódosulata, amely úgy terjed tova, hogy valójában mindvégig jelen van minden pontban, csak az arányok tolódnak el. A kvantumfizika egyik legmegdöbbentőbb felismerése az, hogy az elemi részecskék egyszerre korpuszkulák és hullámok. A korpuszkula pici és pontszerű, úgy mozog, hogy egy többé - kevésbé folytonos pályát ír le. A hullám viszont kiterjedt, egyszerre van jelen a térben mindenütt, képes két lyukon egyszerre áthaladni és képes interferálni, összetevődni. Ezzel megszűnt a különbség a szilárd részecske és az áthatolható erőter között. A részecskék nem egyebek, mint a mező helyi sűrűsödései, energiakonzentrátumok, amelyek jönnek és szertefoszlanak, aminek következtében a részecskék elvesztik egyedi jellegüket, és feloldódnak a mezőben. A kvantumfizika másik döbbenetes felismerése az, hogy két azonos típusú részecskét lehetetlen megkülönböztetni: két elektron tökéletesen azonos, nem lehet eldönteni, melyik van az A helyen és melyik a B helyen. Csak annyit mondhatunk, hogy egy elektron az A helyen van, egy meg a B helyen. Nem más ez, mint az abszolút és tökéletes metafizika felfedezése a való világban! Ez az, amit a régi misztikusok évszázadokon át oly hiábavalóan kerestek! Hiszen akkor az univerzumban levő bármely két elektron össze van kötve egymással! Ha valami történik az egyikkel, erről szempillantás alatt az összes többi is értesül! Hát nem ugyanaz ez, mint a Lények Egyetemes Közössége? Minden lény szervesen összetartozik, ezért nem szabad ártani

még egy rovarnak sem, mert az Egyetemes Energiamező révén erről azonnal értesül minden lény, és ez nem más, mint a karma törvénye! A buddhisták 2500 éve tudják ezt, a hinduk még régebb óta. Jézus így beszél erről: Amit vetsz, azt aratod. Aki kardot ránt, kard által vész el.

Az az elképzelés, miszerint a fizikai dolgok és jelenségek egy mindent átható, alapvető entitás átmeneti, ideiglenes megnyilvánulásai, nemcsak a kvantumtérelmélet egyik fő sajátossága, hanem a keleti világnézet központi gondolata is. Einstein elméleteihez hasonlóan a keleti misztikusok is úgy tartják, hogy ez a mindent átható alapvető entitás az egyetlen létező valóság, és ennek a valóságnak minden megnyilvánulása csupán átmeneti jellegű és illuzórikus. A keleti misztikusok valóságát azonban nem azonosíthatjuk a fizikusok kvantummezőjével, mert a misztikusok valósága világunk *minden* jelenségének lényege, és következésképpen túl van minden fogalom és gondolat szabta határon. A kvantummező ezzel szemben jól meghatározott fogalom, amely a fizikai jelenségek némelyikére ad csak magyarázatot. Ám a kettő párhuzama mégis szembeötlő és elgondolkodtató. A mezőfogalom megjelenését követően a fizikusok arra törekedtek, hogy a különféle mezőket egyetlen mezőben egyesítsék, amely magába foglalna minden fizikai jelenséget. A hinduk Brahmanját, a buddhisták Dharmakáját, és a taoisták Taóját tekinthetjük talán a végső, egyesített mezőnek, amely nemcsak a fizikában tanulmányozott jelenségeknek szolgál alapjául, hanem minden létező jelenség végső alapja. Az igazság az, hogy ezzel az egyetemes mindent-leírással várni kellett a Kvadromatika megjelenéséig. A hivatalos fizika minden nagyszerűsége ellenére sem vesz tudomást ugyanis a szellemvilágról, a parajelenségekről és az energia-kicsatolásról, ami pedig szerintem minden fizikai, kémiai és biológiai jelenség végső alapja.

A keleti világnézet szerint a jelenségek alapjául szolgáló végső valóság túl van minden formán, és szembeszáll minden leírással és meghatározással. Ezért mondják gyakran, hogy formanélküli, kitöltetlen, üres. Ezt az ürességet azonban nem szabad *semminek* gondolni. Igazából ez minden forma lényege, és minden élet forrása. Az Upanisadokban ezt olvassuk:

A Brahman: élet. A Brahman: öröm. A Brahman: üresség... Az öröm valójában ugyanaz, mint az üresség. Az üresség pedig igazából nem különbözik az örömtől. (Cshándógja Upanisád).

A buddhisták ugyanezt az eszmét fejezik ki a Szúnjátá fogalmával, amely szintén ürességet vagy űrt jelent. Nézetük szerint ebből az élő űrből születik a jelenségek világának minden formája. Hasonlóképpen a taoisták is végtelen teremtképességet tulajdonítanak a taónak, és ugyancsak ürességnek nevezik. (A Taó eredeti jelentése: Űr.) Az ég taója az üresség és formanélküliség - mondja Csuang-Ce. Itt a Taó a dolgok végső természetét, megnyilvánulási formáját jelenti. Lao Ce szerint az edény üres, és ez az üresség adja meg az edény lényegét, azt, hogy vizet vagy ételt lehet bele tenni.

Az üresség végtelen teremtképességet rejt magában. Eképpen a keleti misztikusok üresség-fogalma könnyen összehasonlítható a szubatomi fizika kvantummező - fogalmával. Akárcsak a kvantummezőből, az ürességből is formák végtelen száma keletkezhet, amelyeket az űr fenntart egy ideig, majd végül magába szippant. A misztikus üresség érzékelhető megnyilvánulásai sohasem statikusak és tartósak, mint ahogyan a szubatomi részecskék sem. Dinamikus és átmeneti jelenségek, amelyek keletkeznek és elenyésznek a mozgás és az energia véget nem érő táncában. Mind a fizikusok szubatomi világa, mind pedig a keleti misztikusok jelenségvilága a szanszára, a folytonos születés és halál világa. Mivel a világ dolgai az űr átmeneti megnyilvánulásai, ezért nem rendelkeznek semmiféle alapidentitással.

AHAMKÁRA, AZ ÉNSÉG PRIMGYÖNGYE

A Bhagavad-Gíta szerint nyolc őselem van: Föld, Víz, Levegő, Tűz, Éter, Elme (Manasz), Értelem (Buddhi) és Külön Énség (Ahamkára). Ezt a nyolcadik elemet így is nevezik: Éncsináló, vagy Hamis Egó. A hindu felfogás szerint az énség elkülönülése csak illúzió, az énünk közénk és Isten közé áll. A Megvilágosodás akkor következik be, amikor az én felhője eloszlik. Sri Rámana Mahárisi szerint a legfontosabb kérdés: Ki vagyok én? Állhatatos elmével kell kutatni, honnan ered ez az én. És akkor egyszer csak elolvad, eltűnik az én, és feltűnik mögötte az én-én. Ez a mi belső isteni énünk, az Önvaló.

A Kvadromatika szerint az énség benne van mindenben, az atomoktól a csillagokig. Nem más ez, mint az Énség Primgyöngye, a Mindent Tükröző, Mindent Magábaölelő Isteni Szeretet fókuszba gyűjtött ereje.

Az énség nem illúzió. Illúzió csak akkor jön létre, amikor az Ént korlátozottnak, behatároltnak gondoljuk, azonosítjuk annak látható formájával, a testtel. Valójában az Én a Mindenség határáig kiterjed, örökkévaló és elpusztíthatatlan. Amikor az ember ezt felismeri, az a megvilágosodás. Az Én a Tükör magja, fókusza. Ő rendezi egységes egésszé a külvilág tükörképeit. Amellett a tükrön keresztül kiléphet, kiáradhat a világba, teremtőerővel bír. Valójában az Én formálja a világot a saját képére. Ezért az Én: Isten Tükre. Róla beszél Jézus, amikor ezt mondja: ÉN vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Róla beszél Jehova, amikor kijelenti magát a Bibliában: Vagyok, aki vagyok!

Jézus szavait félreértik, úgy gondolják, hogy Jézus ezt önmagáról, egy tőlünk független és különálló személyről jelenti ki. Pedig ő a mindnyájunkban jelenlevő Örök Isteni Énről beszél. Ez Isten Egyszülött Fiának igazi jelentése. Aki Istent keresi, ott keresse ahol van: Önmagában. Ahogyan a Holdra mutató ujj iránya megmutatja a Holdat, Ami Egyetlen, úgy mutat Isten irányába az az ujj, amellyel önmagamra bökök, és azt mondom: Én. Az Én: tükör. Mindenki önmagát látja benne. Ezért jelentése attól függ, kire alkalmazom, ki mondja. A Te: az Én tükröződése a külvilágban, a másságban. Ezért a Te igazi jelentése: Te is Én vagyok. Ezért minden teremtet és megnyilvánult lény belső lényegében egy és ugyanaz. Ez az önfeláldozás alapja. Mindegy hogy ki ér célba, én vagy te, mert egyek vagyunk. Aki ezt megérti, abban megszűnik minden versenyszellem, mert minden verseny lényege a Highlander-elv: Nem maradhat, csak egy! És az az egy csak a többi letaposása, elpusztítása árán juthat célba! Csak egy győztes van, mindenki más: vesztes. A versenyszellem veszteseket termel, legázolt, eltiport, megcsónkított és megnyomorított lények millióit. A médiák csak a győztest mutatják, csak ő tündököl a fényben. De árnyékában eltaposott szenvedők milliói vacognak!

Az Én árnyéka az önzés, az egoizmus, amely abból a tévhitből fakad, hogy az Én mindössze az a szűk burok, a test, amely az Én lakhelye. Aki nem ismeri fel a lényegi összetartozását a többi lényvel, az önző módon cselekszik, a mások kárára, és nem veszi észre, hogy rablásával önmagát fosztja ki, hiszen az elpusztított élővilág, az ózonlyuk és a technocivili többi rettenete mind az önző, egoista rablógazdálkodás büntetése! Mi magunk tettük ezt, elmúlt és jelenlegi életünkben! Könnyű azt mondani: nem is volt előző élet! Könnyű magunkról lerázni a terhet és a felelősséget azzal, hogy hát én nem is szennyezem a környezetet, ó, legfeljebb csak egy kis cigizéssel, na meg én is autóval pöfékelek át a városon, stb. Hazugság és öncsalás! Sokkal többet tehetünk, sokkal többet! Végző soron minden rajtunk múlik!

Ha nem vigyázunk, az Ahamkára, az Énség Primgyöngye önző, gonosz, zsarnoki hatalommá válik, és egyre rémületesebb tettekbe hajszol bele. Elszakít a szeretteinktől, ellenünk hangolja az egész világot, és az életünk nem lesz más, mint egy ádáz és gyűlölködő harc a pénzért,

pozícióért, állásért, autóért, a jobb falatokért. A végén eladjuk az öröklétet egy tál lencséért. Mindezt pedig: A Semmiért!

Nincs munka, melyet hiába végeznénk. Nincs szenvedés, melynek ne lenne célja és értelme. Aki önzetlenül, ellenszolgáltatás nélkül végzi munkáját, azt az egész Univerzum segíti ebben, annak minden körülménye megteremtődik, a dolgok elrendeződnek körülötte és benne, a segítői megjönnek, és pénze is lesz, épp annyi amennyi kell, szeretni, becsülni és tisztelni fogják. Az ilyen ember abban különbözik a balektól, hogy következetesen és célirányosan végzi az Isten által rábízott munkát, nem ismer megalkuvást, és habozás nélkül feláldoz mindent ha kell. Önmagát is. De ez nem azt jelenti, hogy ostoba módon odadob mindent, a családját, a barátait, és végül belerokkan. Ha így alakul az élete, akkor ez figyelmeztetés: valahol letért a jó útról, beengedte életébe a Gonoszt, a rontást. Talán csak hallgatott egy rossz tanácsra, vagy önző, elvakult módon csinált valamit. A TV-filmek tele vannak erőszakkal, gyilkossággal, széles skáláját kínálják a bűnözés minden formájának, csak arra nem adnak választ, hogy hogyan éljük helyesen az életet. A gyerekeink ezen a kultúrmocskon nőnek fel. Mégis azt mondom: Rajtunk múlik! Mi választunk! Sem Isten, sem ember nem kényszerít minket arra, hogy ilyen filmeket nézzünk.

Ki lehet szállni a játékból. Soha nem késő elkezdni.

ANYAGCSERE, KICSERÉLŐDÉSI KÖLCSÖNHATÁS

Az anyagcsere eredetileg biológiai fogalom, jelentése táplálkozás és ürítés. Minden élőlény végez anyagcserét, ez alapvető létfeltétele. Az élőlények tehát dinamikus rendszerek, melyeken szüntelenül energia áramlik át. Emiatt az élőlény nem lehet statikus képződmény, sőt stacionáris sem. Szükségszerűen fejlődik, tart valahová. Az élőlények működésében szükségszerűen jelen van a káosz, az élet megértése enélkül lehetetlen. Az élőlény minden atomja kicserélődik egyszer. Lehet, hogy egy fánál vagy egy korallzátonynál ez nem olyan szembeötlő, de azért így van.

A Kvadromatika új felfedezése az, hogy MINDEN ANYAG VÉGEZ ANYAGCSERÉT, minden anyag szüntelenül cserélődik, ezzel ellentétes tulajdonságú anyag nincs! Ez más szóval azt jelenti: MINDEN ÉL! Nemcsak az eddig élőnek hitt élőlények, de a kristályok, kövek, bolygók, felhők, folyók is élnek! (Hálistennek a Tisza is kezd éledni...) A Kvantumfizika ismeri a Kicserélődési Kölcsönhatást. Ez abból áll, hogy pl. két elektron minél közelebb van egymáshoz, annál gyakrabban kicseréli az állapotát, vagyis először az 1. számú elektron az A. állapotban, a 2. számú elektron a B. állapotban van, majd az 1. számú lesz B. és a 2. számú az A. állapotban, és ez a két szituáció periodikusan cserélődik. Emiatt nem tudunk megkülönböztetni két elektront, nem tudunk címkét ragasztani rá, mert pillanatok alatt valamennyi elektron ugyanezt a címkét viseli! És ez igaz minden más típusú elemi részecskére is! Ha alaposabban mélyére nézünk ennek a dolognak, akkor ez nem egyéb, mint a lehető legmetafizikusabb telepátikus kapcsolat anyag és anyag közt! Hiszen az Univerzum bármely két elektronja ilyen kicserélődési relációban áll egymással! Létezik tehát közvetlen információs csatorna bármely két elektron közt, és amit az elektron tud, azt tudják a belőlük felépülő élőlények is! Tehát a telepátia léte bizonyított tény, épp az a kvantumfizika bizonyítja be, amely olyannyira átformálta a XX. századot! Ha közvetlenül, technikailag tudjuk hasznosítani a Kicserélődési Kölcsönhatást, és az Einstein-Podolsky-Rosen paradoxon épp erre való, akkor a telepátia olyan mindennapos dolog lesz, mint ma a mobiltelefon. Mert ugyan már, mitől misztikusabb a telepátia, mint a mobiltelefon, vagy a TV?!

Minden test végez anyagcserét, és ez épp a kicserélődési kölcsönhatásban realizálódik. Ez a kicserélődés egy áramlást hoz létre, a TIP áramlását, ez táplálja a testet. Az áramlási mező egy felhőt képez a test körül, ez az aura. Az élőlények aurája sokkal élénkebb és aktívabb, mint az ún. élettelen tárgyaké. De egy kavicsnak is van aurája, sőt egy kristálynak lelke is van, amit elementálnak hívnak, és kapcsolatba is lehet lépni vele! A gyógyítók ezért szeretnek kristályokat használni. A híres drágaköveknek sorsformáló erejük is van. A hozzájuk kapcsolódó babonák nem egészen alaptalanok.

ARCHETÍPUSOK

Az Archetípus fogalmát C.G. Jung vezette be, hosszú évek álomlélektani tapasztalatai és mitológiatanulmányozása után. Páciensei sokféle rendű és rangú álomképeiben, -motívumaiban alapmintákat és -struktúrákat ismert fel, amelyeket Archetípusoknak nevezett el. Meg kell különböztetnünk a nem szemléletes archetípust és az archetipikus képet. Előbbi az emberi lélekben lakozó struktúra, utóbbi különböző archetipikus képekben fejeződik ki (mint pl. atya-, anya-, gyermekarchetípus, animus és anima, stb.) Az archetípusok láthatatlan és nem szemléletes hatótényezők az ember tudattalanjában: a psziché felépítési dominánsait képezik, amennyiben a lelki élményt rendezik s bizonyos alapminták szerint igazítják el a tudattalanban a képeket és motívumokat. Az Archetípusok nem öröklött képzetek, örökletes képek és szimbólumok, hanem ezek megjelenési és alakot öltési lehetőségei: készenléti rendszerek, melyek elrendezik a lelki átélés mikéntjét, azt véghez is viszik, s megadják a megjelenő képek felépítési vázát. Az Archetípusok nagyon közel állnak az ösztönökhöz mint a cselekvés tipikus formáihoz és a reagálás ismétlődő módjaihoz. Míg az ösztönök a magatartás alapformáit képezik, az Archetípusok a nézet alapformáinak nevezhetők. Az archaikus ösképeket „mint az ösztön saját magáról alkotott látását avagy önleképését” könyvelhetjük el. (Az önleképzést azért emeltem ki, mert ez a modern káoszelméletben és a Mandelbrot-halmaznál kulcsfontosságú alapfogalom! A Kvadromatikában mint Önegymástükrözés jelenik meg.) Az Archetípus további megértéséhez alapvető jelentőségű képi s egyben dinamikus aspektusa. Utóbbi főleg pszichodinamikus hatásokban, valamint archetipikus képek lenyűgöző erejében mutatkozik meg. A személyes élmények körében az elmondottak példának okáért úgy aktualizálódhatnak, hogy embereket archetipikus képek mintegy hatalmukba ejtenek, vagy mitológiai képzetek (mint, mondjuk az ördög) „megszállottjai” lesznek. Minthogy az ilyen archetipikus képzetek egyrészt neurotikus kórképeket vagy akár pszichotikus zavarokat is kiválthatnak, másrészt pedig gyógyhatásúak lehetnek (pl. Jézus jön és meggyógyít) lelki élethatalmaként ajánlatos őket tisztelnünk és komolyan vennünk. Ám nem csupán lélekgyógyászatilag nagy jelentőségűek az archetipikus képek, hanem az „egész”-ség, individuáció és önmegvalósítás tekintetében is, hiszen azok a lelki élmény rendezői s a pszichikus folyamatoknak központosodásra és célra irányulást kölcsönöznek. Maga az Archetípus pszichoid tényező, mely úgyszólván a pszichikai spektrum láthatatlan, ibolyántúli részéhez tartozik.

Honnan származnak az Archetípusok, vagy ösképek? Eredetüket nem lehet másképpen megmagyarázni, csak ha feltételezzük, hogy ezek az emberiség állandóan megismétlődő tapasztalatainak a lecsapódásai. Bizonyos archetípusok már az állatoknál is előfordulnak, tehát az élő szervezet sajátosságai közé tartoznak, vagyis az élet kifejeződése. Az Archetípusok nemcsak állandóan megismétlődő tipikus tapasztalatok bevéődései, hanem a tapasztalat szerint olyan erők vagy tendenciák is, amelyek ugyanilyen tapasztalatok megismétlésére irányulnak. Ha ugyanis egy archetípus az álomban, a fantáziában vagy az életben feltűnik, sajátos „befolyást” vagy olyan erőt hoz magával, amely numinózan, azaz megbüvölően vagy cselekvésre ingerlően hat.

Archetípusos álmok: Az álomlátó személyes élettörténetének, helyzetének összefüggéseire valamely konkrét ponton célzó álmoktól eltérően az archetípusos álmok személyfölötti természetűek. Míg a kompenzatív álmok s az összes többiek, amelyek személyi tapasztalatokat tükröznek, az álomgazda személyével értelmezhetők, ez az archetipikus álom esetében nem lehetséges. Az archetípusos álmok, amelyeket más kultúrákban nagy álmoknak is neveznek, különösképpen mély benyomást keltenek, s nemritkán költői formájúak és szépségűek. Életünk fontos átmeneti szakaszaiban jelentkeznek (mint pl. a serdülőkorban, életünk delén vagy a halállal szemközt). Többnyire idegenszerűnek élik meg az emberek az ilyen archetipi-

kus álmokat, nem tudván azokat élettörténetük összefüggéseibe beilleszteni, sem pedig képzetársításuk segítségével maguk megfejteni. Az archetipusos álmok további ismertetőjegye a lebilincselő hatás és a bennük kifejeződő képek és szimbólumok: mesékből, mítoszokból, vallásokból és az emberiség más személyfölötti hagyományaiból. A Biblia tele van ilyen álmokkal és álomfejtésekkel. Az archetipikus álmok a kollektív tudattalanból erednek. Ez a személyes tudattalannál mélyebb réteget jelent.

Az Archetipusok a Kvadromatika szemszögéből:

Úgy tűnik, az Archetipusok elsődleges meghatározó szellemi alapformák, a Morfogenetikus Mező objektumai. Ez az a pont, ahol a szellemvilág be tud hatolni az anyagi világba. Az Archetipus nem más mint egy Bozon-kondenzátum, amely kényszerítő erővel hat mindenre, amiben rokon rezgés van. Ha az alvó személy alvás közben metastabil kritikus állapotba kerül, az ilyen bozon-kondenzátumok nyaláboló erővel hatnak az álomra, és úgy működnek mint a túlhűtött folyadékba dobott pici kristálymag: az egész folyadék eköré a mag köré kristályosodik, a mag uralkodó, meghatározó erővé válik. A kristályrács úgy épül fel, hogy az atomtörzsek szabályos rendbe tömörülnek, és az elektronok mint egy folyadék töltik ki az atomok közti teret. Ebben az elektronfolyadékban kvázirészecskék és gerjesztések terjedhetnek. Általánosabb értelemben kristályrácsot alkot minden olyan anyaghalmaz és csoportosulás, amely nagyjából egyforma egyedekből áll. Nos, az emberiség pont ilyen csoportosulás! Nem kell, hogy egyedei szabályos térbeli rendben helyezkedjenek el. A társadalmi rend épp elég ahhoz, hogy az emberiség esetében is kialakuljon afféle belső bozon-kondenzátum, amely hasonló az elektronfolyadékhoz. Ez éppen a kollektív tudattalan! Az élővilág bármely más faja is ilyen, sőt az élőhelyekbe, ökoszférába tömörülő élővilág egésze is ilyen bozon-kondenzátum! Ennek neve: A Lények Egyetemes Közössége. A buddhista részvét e közösség minden tagjára kiterjed. A Kollektív Karma Tükrében minden lény ugyanannak az egyetemes mintának a tükörképe: Isten tükörképe! Ezt jelenti az, hogy Isten az embereket a saját képére és hasonlatosságára teremtette. És nemcsak az embereket, de minden lényt! Ez a Lények Egyetemes Közössége egyfajta Bio-Internet: a pusztá léténél fogva minden lény kapcsolatban áll vele, és ezen keresztül tudnak az egyes lények tőlük időben és térben távoli eseményekről értesülni. Ez a telepátia, a tisztánlátás, az extraszenzoriális érzékelés. Matematikailag igazolható, hogy a morfogenetikus Pszi-térben minden olyan dolog szoros kapcsolatban áll egymással, amelyeknek azonos a struktúrája, belső mozgásformája, vagyis rezgésspektruma. Aki tanult Fourier-analízist, az tudja, hogy az azonos rezgésszerkezetű hullámcsomagok a frekvenciaterében akkor is közel vannak egymáshoz, ha a térben fényévek választják el őket. A térbeli távolság csupán egy fázistényezőt jelent. Nos, az élőlények ilyen hasonló rezgésszerkezetű dolgok. Ez a legszembeötlőbb az azonos fajú egyedek közt, de egy bizonyos értelemben már az élő jelleg pusztá ténye elég egy ilyen összekapcsolódáshoz. Ezért a valóságban nem létezik abszolút magány. Az ember egy sziklabarlangba befalazva sincs egyedül: sorsa az egyetemes emberiség sorsa, gondolatai, érzései, vágyai és szenvedései az emberiség közös tulajdona. Ha kigondol valami nagyszerűt és rögtön utána meghal, az a gondolat kilép a fejéből és elterjed a világban!

Minden ember sorsában van valami archetipikus, mitológiai, örök érvényű. Minden ember találkozik a szentséggel, minden ember betölt valami isteni tervet. Ki a szerelemben, ki a munkájában, ki a halála módjában éli meg az örökérvényűt. Aki látja a karma egészét, az látja, hogy a legegyszerűbb ember élete sem üres pondrólét, hanem egy nagyszerű eposz, és ő nemcsak egy szélben sodort porszem, de valódi hős: Naphérosz, aki bejárja a Nagy Kör szárnyalásokkal és bukásokkal, felemelkedésekkel és aláhanyatlásokkal teli útját. Hős, aki a csillagokból jött, és alámerült a mélységekbe, hogy elhozza az Aranygyapjút, vagy a Megváltó Elixírt. Szinte minden nagy tudós beszámol erről az élményről: úgy érzi, hogy nem volt

egy szikra választása se, mintha égi erők vezették és irányították volna. Ki volt jelölve a pályája, mint a csillagoké. És ez mégse valami determinisztikus, fatalista sors, ahol se szabadság, se választás, hanem ellenkezőleg: ez a Választott Út, amely az egyéni szabadság legteljesebb kifejezője. Mert ha megkérdeznék tőled, hogy mit tennél ha teljesen, igazán szabad lennél, nemde te is azt válaszolnád, hogy segíteni akarsz a szenvedőket, a bukottakat, az esélyteleneket? A szabadság az, hogy segíthetek. A szabadság az, hogy szebbé tehetem ezt a sokat szenvedett Földet. A szabadság az, hogy nem vagyok arra átkozva, hogy tétlenül túrjam a démonok tombolását, a Gonosz rémuralmát, hanem tehetek valamit, ha picit is, hogy részese lehetek egy nagyszerű és fenséges, szinte mitológiai szintű Harcnak, és beszállhatok, Isten oldalán, aki azt ígérte: Ha meghalsz ebben a harcban, tied a mennyország, ha pedig győzol, tied a Föld. Boldog az a Harcos, akinek ily harc jut osztályrészül, a mennynek önként kínálkozó, nyitott kapuja gyanánt!

Nekem is voltak gyönyörű álmaim. Sírás fojtogatott, de nem a bánattól hanem az örömtől. Szinte azt kérdeztem: Mivel érdemeltem ezt ki? Ezeket az álmokat Atahori álmoknak nevezem. Atahorika Govanna az Eljövendő Örök Haza, a Tündöklő Fény Hona, egy olyan hely, amit csak a mesék és mítoszok nyelvén lehet leírni. Fenség és tisztaság, művészet és Isten közelsége. Ahol nem hit, hanem tapasztalat mindaz, amit a vallások vagy a mondák elmesélnek. Talán ilyesmi lehet Krishnaloka, Szambála, Agarthá.

Van valami, amit így nevezek: A Kettős Találkozás Elve. Ez azt jelenti, hogy van egy örök, halhatatlan lélek, amely testről testre vándorol, és legbelső lényegében nem változik. És van egy Örök Gyermeke, aki az időből visszafele jön. Ő is örökkévaló, ő se változik. De amikor a kettő találkozik, megszületik a földi lény, aki halandó és múlandó, mégis magában hordozza az istenit, méghozzá két értelemben is: Ő az Örök Isteni Lélek, és ő az Örök Isteni Gyermeke. A szülő, aki imádja a gyermekét, valójában Istent imádja. Egy valódi Isten reinkarnációját ápolja és gondozza, készíti elő isteni feladatának betöltésére. Aztán a gyerek felnő, és már nem gyerek. Az Isteni Gyermeke búcsút vesz tőle és továbblép. Most ő egy ifjú, szintén isteni lény, akiben megtestesül a Szerelem, amely szintén isteni princípium. Ő Rómeó, ő Júlia, benne testesül meg mindama csoda, amit a szerelmesek évezredek át átéltek. Ez is archetipikus jelenség. Aztán az ifjúból felnőtt lesz, és ahogy halad előre az időben, úgy jönnek vele szembe a felnőttkor, a középkor, majd az öregkor örök megtestesülései. Találkoznak, egy kicsit elidőznek, majd továbbhaladnak, ki-ki a maga útján.

Drágalány (az unokahúgom) gyerekkori szokása volt, hogy minden órától elbúcsúzott, és minden új órát üdvözölt. Valahogy így: Most búcsúzom tőled 4 óra, köszönöm, hogy velem voltál, nagyon jó volt veled. Üdvözöllek, 5 óra, köszönöm, hogy eljöttél, úgy örülök neked!

Lehet ennél szebben kifejezni az idő lényegét és mély átélését? Ilyen csodát is csak gyerektől kaphat az ember. Vajon hány ember van, aki ilyen örömmel üdvözli élete óráit, napjait, eseményeit és megpróbáltatásait? Aki mélyen átéli, hogy a mindennapok bajai nem egy gonosz isten szívatásai, hanem egy nagyszerű folyamat állomásai? Mert minden a hozzáállásunktól függ. Az események csak tükrök. Minket mutatnak, ha jól, ha rosszul. Akkor szép az életünk, ha Isten derűje ragyog minden pillanatunkon, az Örökkévalóság fénye aranyozza be, és emeli ki a szürke hamuból.

AURAGYÓGYÁSZAT

Az Auragyógyászat egyik alapkönyve Barbara Ann Brennan: Gyógyító kezek. Így ebből fogok most idézni.

Az egyetemes energiamező sajátosságai: Az Egyetemes Energiamező (EM) áthatol minden téren, élő és élettelen testen, minden testet összeköt egymással sűrűsége a forrásától mért távolsággal fordítottan arányos. Követi a harmonikus indukció és a szimpatikus rezonancia törvényét is. (Ez az a jelenség, ami akkor tapasztalható, amikor megütünk egy hangvillát, és a mellette levő hangvilla azonos frekvencián kezd el rezegni és azonos hangot ad ki.)

A vizuális megfigyelések azt tárták fel, hogy az EM geometriai pontok sorozatának - izolált, pulzáló fénypontok, spirálok, vonalak, szikrák és felhők - magasan szervezett szövedéke. (vagyis fraktál, Mandelbrot-halmazszerű).

Az Emberi Energiamező (EEM): Az egyetemes energia megnyilvánulása, amely igen bensőséges kapcsolatban áll az emberi léttel. A fizikai testet körülvevő és átható fénylő testként írható le, mely jellegzetes sugárzást bocsát ki, és általában aurának nevezik. Az emberi aura vagy EEM az EM emberi testhez kapcsolódó része. Az aura 7 rétegből áll, melyeket testeknek is hívnak. E testek egymást követő rétegekben veszik körül egymást, úgy, hogy a soron következő mindig áthatja az összes előtte lévő réteget. Minden következő test finomabb szubsztanciából és magasabb rezgésszámú hullámokból áll, mint az általa körülvett és áthatott megelőző réteg.

Az Emberi Aura látása: Az Emberi Energiamezőt a következő gyakorlatokkal érzékelhetjük: Alkossunk kört és fogjuk meg egymás kezét. Engedjük auránk energiáját a kör mentén áramolni. Próbáljuk meg érzékelni ezt a lüktető áramot. Merrefelé halad? Most állítsuk meg az áramlást. Érezzük a különbséget? Melyik állapotot szeretjük inkább?

Az EM alapvetően szinergisztikus, ami annyit jelent, hogy a különálló tényezők szimultán akciója nagyobb hatású, mint az egyedi hatásuk pusztá összege. Ez a mező az entrópia ellentéte. Az entrópia a gyengülés, a lebomlás, a rendezetlenség növekedése, a forma és a rend felbomlása. Az EM szervezi az anyagot és formát épít. Háromnál több dimenzióban létezik. Az anyagi világban beálló bármely változást megelőzi e mező változása. Az EM mindig valamilyen tudatformához kapcsolódik. A legmagasabb fejlett tudathoz magasabb rezgések és energiaszintek tartoznak. Az EM-re nem érvényes az entrópia törvénye. Az EM folyton energiát termel. A Kvadromatika szerint az EM nem más, mint a TIP áramlása, nyelése, így tehát a gravitációval rokon jelenség. Az elnyelt TIP (Téridő-plazma) táplálja az anyagi testet. Ez az áramlás rezgést kelt, és a rezgések olyan szintekbe rendeződnek, mint az atomokban az elektronhéjak.

Az aura 7 rétege: Az aura 7 rétegből áll, sőt meditatív látással láthatók a 7. rétegen túli rétegek is. Az aura mezőmintázata dualisztikus felépítésű. A mező minden páratlan rétege magasan strukturáltnak tűnik, mint a fényminták állóhullámai, míg a páros rétegek állandó mozgásban lévő, színes fluidumok. (Tökéletes analógiában van ez az anyag szerkezetével, ahol a megfogható anyagot a feles spinű részecskék alkotják: protonok, neutronok és elektronok, míg az egész spinű részecskék az erőket alkotó fizikai mezők hordozói: fotonok, gluonok.) A fluidumok a csillogó, állandó fényhullámok által alkotott formákon keresztül folynak. Az áramlási irány olyan, amit a fény alakja vezet, mivel a fluidum a fény állandó sugarai mentén folyik. A fény állandó formái maguk is scintillálnak, mintha sok, parányi, gyorsan, különböző sebességgel felvillanó fényhurokból állnának. Ezek az állandó vonalak mentén mozgó parányi töltésekkel rendelkeznek. Így az 1., 3., 5., 7. rétegnek határozott struktúrája van, míg a 2., 4.,

6. rétegeket folyadékszerű szubsztancia alkotja, melynek nincs határozott struktúrája. Vizuális formát annak köszönhetően öltenek, hogy a páratlan rétegek struktúráján áramolnak keresztül. Így valamit magukra vesznek e strukturált rétegek formáiból. Minden következő réteg tökéletesen áthatja az őt megelőzőket, beleértve a fizikai testet is. Az érzelmi test túlterjed az étertesten, és tartalmazza mind a fizikai, mind az étertestet. A strukturált rétegek tartalmazzák mindazokat a formákat, amelyekkel a fizikai test rendelkezik, beleértve a belső szerveket, vérereket, stb., valamint olyan kiegészítő formákat, amelyek a fizikai testben nincsenek meg. Létezik egy függőleges energiaáram, amely a gerincoszlop mezőjében lüktet fel-le. Ez túlterjed a fizikai testen, a fej fölé és a farkcsont alá. Barbara Ann ezt függőleges erőáramnak nevezi. Valószínű, hogy ez azonos a jógaírodalom nádijaival: az Idá, Pingalá és Szuszumna vezetékekkel, melyekben ún. Holderő és Naperő áramlik. Vannak kavargó, kúp alakú örvények a mezőben, melyeket csakráknak hívnak. Tetejük a fő függőleges erőáram felé mutat, és nyitott végük kinyúlik a mező azon rétegei széléig, amelyben találhatóak.

Az aura hét csakrája: Az egyes rétegek eltérőnek látszanak, és mindegyiknek megvan a maga sajátos funkciója. Az aura minden rétegéhez kapcsolódik egy csakra. Ez azt jelenti, hogy az első réteg az első csakrához, a második réteg a második csakrához kapcsolódik, és így tovább. A mező első szintjeihez a fizikai működés, a fizikai érzékletek, fizikai fájdalom vagy öröm érzete kapcsolódik. Az első réteg a test automatikus, autonóm működésével áll kapcsolatban. A második réteg és a második csakra általában az emberi lények érzelmi aspektusaival függ össze. Ezen a „vivőeszközön” keresztül nyilvánulnak meg érzéseink, zajlik érzelmi életünk. A harmadik réteg a mentális étellel, a lineáris gondolkodással áll kapcsolatban. A negyedik réteg a szívcsakrához kapcsolódik, s ezen keresztül szeretünk, s szeretjük nemcsak társunkat, de az emberiséget általában. A negyedik csakra teremti meg a szeretet energiáját. Az ötödik réteg az isteni akarathoz szorosabban kapcsolódó magasabbrendű akarattal van összefüggésben. Az ötödik csakra a szó hatalmához kapcsolódik, a dolgok létezésbe szólításához, a cselekedeteinkért való felelősség-vállaláshoz és a cselekedeteinkre való odafigyeléshez. A hatodik szint és a hatodik csakra a mennyei szeretettel függ össze. Ez az a szeretet, amely túlterjed az emberi szeretet hatósugarán, és minden életet átölel. Ez a minden élet táplálásáról és védelméről szóló gondoskodást és minden élet támogatását nyilvánítja ki.

Az élet minden formáját Isten értékes megnyilvánulásaként kezeli. A hetedik réteg és a hetedik csakra a magasabb elméhez kapcsolódik, amely ismeri és integrálja spirituális és fizikai felépítésünket. Ezek alapján energiarendszerünkön belül érzékleteinket, érzelmeinket, gondolatainkat, emlékeinket és más, nem fizikai jellegű tapasztalatainkat, melyekről orvosainknak és terapeutáinknak szoktunk beszámolni - speciális helyeken tároljuk. Ha megértjük, hogyan viszonyulnak a különböző fizikai tünetek az élmény aurában elfoglalt helyéhez, a különböző betegségek természetét jobban megértjük. Az aura tanulmányozása tehát híd lehet a hagyományos orvoslás és a pszichológiai gondoskodás között.

A csakrák diagnosztikája: Erre sok módszer van, pl. inga lengésének figyelése a csakra sugárterében. Ezzel a módszerrel megállapítható a csakra helyes vagy helytelen forgásállapota, elakadt energiák és blokkok jelenléte, stb. Nagyon fontos információk olvashatók ki az aura színéből. Ehhez persze látni kell az aurát. Az auralátás részben képesség kérdése, részben viszont tanulható és fejleszthető. Az aurában világosan megfigyelhetők a harag és más emóciók. A kábítószeres és az alkohol az aura ragyogó színeit károsítják, és olyan éterikus nyálkát képeznek, mint a betegség.

Gondolatalakzatok: Megfigyelhetők pl. felbomlott gondolatalakzatok is az aurában. Léteznek valóságterek és hiedelemrendszerek, amelyek a valóságról alkotott képzetekhez és tévképzetekhez kapcsolódó gondolatalakzatok csoportjait tartalmazzák. Minden gondolatalakzat tartalmazza saját valóságmeghatározásait. Ezek a gondolatalakzatok erőteljes, megfigyelhető

valóságok, amelyek különböző intenzitással sugároznak színeket. Intenzitásuk és formáik élessége az egyén által beléjük fektetett energiamennyiség vagy a nekik tulajdonított fontosság eredménye. A gondolatalakzatokat tulajdonosuk hozza létre, építi és tartja fenn visszatérő, szokásos gondolatai által. (Don Juan szerint is a belső monológ tartja fenn és stabilizálja a valóságunkat). Minél élesebbek és világosabbak a gondolatok, annál élesebb a forma. A gondolatokhoz kapcsolódó érzelmek természete és erőssége határozza meg a forma színét, intenzitását és erejét. Ezek a gondolatok lehetnek tudatosak, vagy öntudatlanok. Általában ezek a gondolatalakzatok annyira szerves részei a személyiségnek, hogy a szóban forgó személy már észre sem veszi őket. A gyerekkorban kezdenek kialakulni, a gyermeki logikára épülnek, majd integrálódnak a személyiségbe. Olyanok, mint a hatalmas bőröndök, melyeket a személy magában cipel anélkül, hogy hatásukat, mely pedig igen nagy, észrevenné. Ezek a gondolatalakzat-halmazok és hiedelemrendszerek sok „hatást” vonzanak magukhoz az ember külső valóságában.

Pl. ha folyamatosan azt ismételgetjük magunknak, hogy ostobák, csúnyák vagy kövérek vagyunk, hamarosan környezetünk is egyetért majd velünk. Az általunk küldött energiamennyiség mindaddig összeadódik a tartalékainkhoz, amíg gondolatalakzatunk megkapja a megfelelő energiamennyiséget (eléri a kritikus tömeget) ahhoz, hogy beinduljon. Ekkor olyan állapotba zuhanunk, amelyben meg vagyunk róla győződve, hogy ostobák, rondák, hitványak és kövérek vagyunk, és mindaddig ebben az állapotban leszünk, amíg a gondolatalakzat energiája idővel szét nem oszlik. Olyan külső eseményt is magunkhoz vonzhatunk, amely egy energiarobbanással indítja be a gondolatalakzatot. Mindkét esetben ugyanaz a folyamat játszódik le. Ez a fajta kioldás nem feltétlenül negatív, mert ha az egyén éppen egy terápiás folyamatban vesz részt, képes kitörni a krónikus ciklusból, és a ciklusforma megtörése bőven elegendő ahhoz, hogy a következő alkalommal már jól tudja kezelni, amikor a gondolatalakzat beindul. Ha a terapeuta képes észlelni ezeket a valóságokat, és le is tudja írni őket, vagy segíteni tudja a páciensét ezek megfogalmazásában, akkor képes lesz segíteni kliensének abban, hogy szabadabbá tegye magát, miközben az egyik valóságból a következő felé mozdul el. A terapeuta leírja az egyes valóságos állapotokat, miközben a kliens megtapasztalja azokat, és segít a kliensnek az egész folyamatot áttekinteni. Ez az áttekintés segítséget nyújt a páciensnek abban, hogy az kialakítson magában egy belső, objektív megfigyelő személyiséget, amely képes lesz definiálni minden egyes teret, helyzetet, s hogy azokba belemenjen vagy kilépjen belőlük. Ennek eredményeképpen a kliens és a terapeuta képes lesz pontosabban definiálni a kliens krónikus ciklusát, és együtt megtalálni az ördögi körből kivezető utat. Arra is találhatnak módot, hogy megszakítsák, amikor a következő alkalommal újrakezdődik.

Az eddigiek értékelése a Kvadromatika szemszögéből:

A legelső, szembeötlő gondolat mindjárt az, hogy a saját belső valóságunkat nagyrészt mi magunk teremtjük, és ha a gondolataink elég intenzívek, akkor a külső valóság is ehhez igazodik, mintegy igazolja az elgondolásunkat. Don Juan ezt „beigazulásnak” nevezi. Ha tehát képesek vagyunk a gondolkodásunkat megváltoztatni, akkor a külső valóságot is meg tudjuk változtatni. A terapeuta abban segít, hogy rávezet minket ezekre a változtatásokra, de az igazi gyógyítást mi magunk végezzük el.

A gondolatalakzatok olyasmik, amiket a dianetikusok engramoknak neveznek. Ezek valamilyen negatív események hatására belénk vésődött lenyomatok, amelyek magukban tartalmazzák a keletkezésük minden körülményét, a gondolatokat és emóciókat is beleértve, és ha a páciens életében felmerül valami hasonló helyzet, az engram bekapcsol, restimulálódik, és kifejti romboló hatását. Barbara Ann szerint ezek a lenyomatok az aurában láthatóak, és onnan kitörölhetők az aura megtisztítása által. A dianetikusok módszere erre az auditálás, amit „kibeszéltetés”-nek fordíthatnánk. A páciens addig ismétleti az élményeit és benyo-

másait, amíg azok emocionális töltése ki nem ürül, és az engram törlődik. A Kvadromatika egyik törvénye így hangzik: A rendszer viselkedése egyenlő a saját-kvadronok sajátviselkedéseinek dialektikus összegével. A sajátkvadronok szerepét itt a gondolat-alakzatok, vagy az engramok játsszák. Mindnek van egy saját viselkedés-spektruma. Ha a sajátkvadron aktiválódik, akkor sugározni kezdi valamelyik rá jellemző viselkedést. Ha egyszerre több sajátkvadron is be van kapcsolva, akkor mindegyik sugároz, és a sajátkvadronok közös sugárterében ezeknek a viselkedéseknek az együttes hatása jön létre. Ez nem egy mechanikus összeg, mert az egyes viselkedéskomponensek hatnak egymásra, módosítják egymást, kölcsönösen tükrözik egymást. Az egyidejűleg felmerülő kvadronok asszociálódhatnak, összekapcsolódhatnak, és ettől kezdve az egyik felmerülése hozza a másikat is.

Ugyanígy írja le Kaczvinszky is a szamszkarák (törekvés-csírák) kapcsolódását is. Amikor a páciens kialakít magában egy belső, objektív megfigyelő személyiséget, akkor egy olyan technikát alkalmaz, amit a Tudatos Álomnál szoktak használni. Ennek során kialakítunk egy szokást, miszerint naponta sokszor megkérdézzük magunktól, hogy nem álmodunk? És ellenőrizzük magunkat. Egy idő után ez a szokás az álmainkba is átszivárog, és akkor egyszer csak megcsípjük! Abban a pillanatban, hogy tudatosodtunk, minden megváltozik. A gyötrő lidércálmoknak vége, mosolyogva fogadunk mindent, hiszen tudjuk, hogy álom! A rémek szemébe nézhetünk, és ettől semmivé foszlanak, sőt, hasznos segítőinkké válnak. Lappangó problémákat oldhatunk meg. Különös helyszíneket kereshetünk meg, meghalt emberekkel vagy spirituális mesterekkel beszélhetünk, tudást szerezhethetünk, bepillantást nyerünk az Akasa-krónikába.

Végül is minden jógamódszer arra irányul, hogy a tudatosságot kiterjesszük az emberi élet azon tartományaira, amelyek a szokványos életben tudattalanok maradnak. Nem más ez, mint alámerülés a lélek mélytengereibe! És aki alámerül, az az Értelem fényét hozza, amely megváltja a tudattalan sírkamráiban sínylődő lényeket. A drogos utazások szintén erre valók. A baj csak az, hogy az amatőr bűvárok zöme otthon felejtí az oxigénpalackot, ráadásul eltéved, és örökre lent reked.

Az auragyógyítás egyik érdekessége az, hogy az aurában benne vannak az előző életekben benne maradt sérülések is. Legtöbb mai bajunknak ezek a fő okozói. Ezeket a sérüléseket el lehet távolítani. Rá kell döbbernünk, hogy a legtöbb ember több száz éves problémákat is magával hurcol, életről életre, és amíg képtelen szembenézni a problémával, addig nem is szabadul tőle. A csodás gyógyulások magyarázata egyszerűen az, hogy az illető végre túllépett egy ilyen belső akadályon, és ezzel valóban megszabadult tőle. Lehet ez egy szent ember, egy szent hely vagy egy jó gyógyító hatása, de lehet az is, hogy az illető egyszerűen az érettségnek a megfelelő fokára jutott. Tehát továbbléphet egy magasabb iskolába.

Vannak akik úgy gondolják, hogy minden baj egy lecke, amit meg kell tanulni, és ezért nem is szabad gyógyítani, segíteni, mert az csalás, minden lecke személyre van szabva. Ezt így azért nem fogadom el, mert van kollektív karma is, ami egyszerre sok személyre szól. Ha én odamegyek egy gyógyítóhoz, ha egyáltalán megtalálom a gyógyítót, ez annak a jele, hogy már megérettem a gyógyulásra, és a sors maga rendezi úgy a dolgokat, hogy a gyógyulásom sikerüljön is! A személyre szabott lecke nem azt jelenti, hogy egyedül kell megoldani, egy üres szobába zárkózva! Társadalomban élünk, emberek közt, és a leckéinkbe ők is bele vannak kalkulálva! Ha egy embert megmar a kígyó, az az ő sorsa. De ha én látom ezt és nem segítek, mondván, hogy ez az ő sorsa, akkor mulasztást követek el, mert a sorsába én is bele vagyok kalkulálva azáltal, hogy láttam az esetet!

A tudás pusztája ténye megváltoztatja az eseményeket. De hiszen épp ez a kvantumfizika egyik legnagyobb felismerése! A tudás teremtőerővel bír! Nem pusztája tükrözés! Itt a tükörkép kilép a tükörből, és maga válik valósággá! A dolgoknak ez a tükörkép-jellege inspirálta a hinduknak és buddhistáknak azt a világfelfogását, hogy minden világi dolog csak illúzió, nem-valóság, máya. Az igazi valóság másutt van. (Az igazság odaát van, höhhö!)

Én a kvadromatikával azt akarom megmutatni, hogy az Igazság ideát van, megismerhető, és a világ nem illúzió (ha csak meg nem várjuk, hogy elpusztuljon, a technocivili pusztítása révén) hanem valóság, és ha helyesen élünk, akkor már életünkben, ideát is megtapasztalhatjuk az örökkévalóságot.

GYÓGYÍTÓ KEZEK

Az alábbi részletek Barbara Ann Brennan „Gyógyító kezek” című könyvéből valók:

A valóság holografikus vázának szemszögéből az aura minden egyes darabja reprezentálja, de tartalmazza is az egészet. Így tehát csupán egy olyan jelenséggel tudjuk leírni élményünket, amelyet mindketten egy időben figyelünk meg, vagy hozunk létre. Minden megfigyelés hatást gyakorol a megfigyelt eseménysorra. Mi nem csupán részei vagyunk az eseménysornak, de maga az eseménysor vagyunk. A „mi” vagyunk, és a mi „az” vagyunkból csupán az „az”-t kell elhagyni, és helyettesíteni valami megfelelőbbel, hogy feloldhassuk az agyunkban lévő blokkokat, amiket kommunikációs próbálkozásaink alkalmával élünk át.

A fizikusok a „kölsönös kapcsolatok valószínűségei” vagy a „szétválaszthatatlan energia-mintázatok dinamikus szövedéke” kifejezéseket használták. Ha elkezdünk a dinamikus energiamintázatok szétválaszthatatlan szövedékében gondolkodni, akkor mindazok az aurajelenségek, amelyeket e könyvben leírnunk, nem tűnnek különösebben szokatlannak vagy idegennek.

Minden élmény kapcsolódik egymással. Így, ha ebben bizonyossá válunk és kognitív folyamatainkban beengedjük ezt a kölsönös összekapcsolódást, akkor egyidejűleg tudatában lehetünk minden, időtől független eseménynek. De mihelyt azt mondjuk, „mi”, máris visszastartunk a dualizmusba. Nehéz átélni ezt az egymáshoz kapcsolt létet, ha főbb élményeink dualisztikusak. A holisztikus tudatosság a lineáris időn és a háromdimenziós téren kívül esik, így nem lesz könnyű felismerni. Gyakorolnunk kell a holisztikus élményeket, hogy képesek legyünk felismerni őket.

Morfogenetikus mezők

Rupert Sheldrake a „A new science of life” (Az élet új tudománya) című művében felveti, hogy valamennyi rendszert az energián és az ismert anyagi tényezőkön kívül láthatatlan szervezőerők is regulálják. Ezek okozati mezők, mivel a forma- és viselkedésminták előképeiként szolgálnak. E mezők nem a szó normális értelmében vett energiával bírnak, mivel hatásaik átjutnak a tér és idő gátjain, ami a normális energia áramlásában akadályt jelentene. Távoli hatásuk éppoly erős, mint közlelől gyakorolt hatásuk. E hipotézisnek megfelelően bármikor, ha egy faj egyede elsajátít egy új viselkedési mintát, ez megváltoztatja az adott faj oksági mezejét, legalábbis enyhe mértékben. Ha e viselkedés elég sokáig ismétlődik, akkor „morfikus rezonanciája” kihathat az egész fajra. Sheldrake ezt a láthatatlan mátrixot morfogenetikus mezőnek nevezte el, a „morph = forma” és a genezis = létrejövés szavakból. E mező működése a távolrahatást is tartalmazza, mind térbeli, mind időbeli jelentésben. Az időn kívül eső fizikai törvények által determinált formáktól eltérően a morfogenetikus mező az időn áterjedő „morfikus rezonanciától” függ. Ez annyit jelent, hogy a morfikus mezők áterjednek a téren és időn, s az események képesek hatni a bárhol, más időben végbemenő eseményekre. Ennek egy példáját mutatja be Lyall Watson: *Lifetide: The Biology of Consciousness* (Életáradat: a tudat biológiája) című könyvében, amelyben leírja a népszerűen csak a „századik majom elvének” nevezett elméletet. Watson azt látta, hogy miután majmok egy csoportja megtanult egy bizonyos viselkedést, más szigeten élő majmok a kommunikáció „normális” módjának lehetősége nélkül egyszer csak szintén tudták ugyanazt a viselkedést. Dr. David Bohm a „Revisions” című folyóiratban azt állítja, hogy ugyanez igaz a kvantumfizikában. Leírja, hogy az Einstein-Podolsky-Rosen kísérlet szerint van helyhez nem köthető, vagy szubtilis kapcsolat a részecskék között. Azaz a rendszernek egy kollektivitása, amit nem tulajdoníthatunk csupán e részecske sajátjának, hanem az egésznek. Emiatt bármi, ami a

távollévő részecskékkel történik, más részecskék alaki mezőjére is hatással lehet. Bohm továbbmegy, és azt állítja, hogy az „univerzumot kormányzó időtlen törvényekről alkotott elképzelés úgy tűnik, nem tartható fenn tovább, mivel maga az idő is kifejlődött szükségszerűsége része”. Ugyanebben a cikkében Rupert Sheldrake a következő következtetésre jut: „A kreatív folyamat, mely új gondolatokat szül, s amelyek segítségével új teljességre bukkanhatunk, hasonló az alkotó valósághoz, mely az evolúciós folyamat során nyújt lehetőséget új teljességek felmerülésére. Az alkotó folyamat úgy tekinthető, mint különálló dolgok egymáshoz kapcsolódása útján létrejött komplett és magasabb szintű egészek következő fejlődési állomása.

A dualizmuson túl. A hologram.

A fizikusok úgy találták, hogy a részecskéknek egyidejűleg hullámtermészete is van; a részecskék nem valódi hullámok, mint a hang vagy a vízhullám, hanem valószínűségi hullámok. A valószínűségi hullámok a kölcsönös kapcsolatok valószínűségét reprezentálják. Lehet, hogy ezt nehéz megérteni, de a fizikusok azt mondják, hogy lényegében nincs olyan, hogy anyagi létező „dolog”. Amit általában dolgoknak, anyagnak nevezünk, az a valóságban „esemény”, vagy fejlődési lehetőség, amely eseménnyé válhat. Szilárd tárgyakból álló, öreg világunk most egy olyan világgá alakul át, amely a kölcsönös kapcsolatok hullámszerű mintázatából áll. Az olyan fogalmak, mint „elemi részecske”, „anyagi szubsztancia”, vagy „izolált tárgy”, elvesztették a jelentőségüket.

A teljes univerzum egymástól elválaszthatatlan energiamintázatok szövedéke. Így tehát az univerzumot mint dinamikus, egybefüggő egészet definiáljuk, mely mindig lényegi módon foglalja magában a megfigyelőt is. Ha azonban az univerzum ilyen szövedékből áll, akkor logikusan nincs olyan, hogy rész. Nem vagyunk tehát egy egész elkülönült részei, mi az Egész vagyunk.

Nemrégiben, „The implicate Order” (A bennefoglalt és átfogó rend) című könyvében mondta David Bohm, a fizikus, hogy a fizika elemi törvényeit nem fedezheti fel egy olyan tudomány, mely megkísérli a világot részekre szabdalni. Egy, a „dolgokban” benne rejlő, a részeket magában foglaló rendről írt, amely meg nem nyilvánult állapotban létezik, és alkotja azt az alapot, amelyben minden meg nem nyilvánult állapotban létezik, és alkotja azt az alapot, amelyen minden megnyilvánult valóság nyugszik. Ezt a megnyilvánult valóságot „kifejtett, feltáruló rendnek” nevezi a szerző. „A részecskéket egymással közvetlen kapcsolatban lévőnek tekintjük, melyekben dinamikus kapcsolódásaik nem változtatható módon függenek a teljes rendszer állapotától... mindez így elvezet bennünket a töretlen, szétválaszthatatlan egész új elképzeléséhez, ami elveti azt a klasszikus felfogást, hogy a világ egymástól függetlenül létező részekre bontható lenne.”

Dr. Bohm azt állítja, hogy a világegyetem holografikus elképzelése az az elrugaszkodási pont, ahonnan elindulhatunk a benne rejlő, „magábafoglaló” rend és a kifejtett, feltáruló rend megértése felé. A hologramelv azt állítja, hogy minden részecske az egész tökéletes képmása, és segítségével a teljes hologram rekonstruálható.

1971-ben Gábor Dénes Nobel-díjat kapott az első hologram megalkotásáért. Ez egy lencse nélkül készült fénykép volt, amelyben egy tárgy által szórt fény hullámmezejét, mint interferenciamintát fogtak fel egy lemezen. Amikor a hologramot egy fényképfelvétellel, egy lézer, vagy koherens fénysugár alá helyezik, az eredeti hullámminta alakul ki újra egy háromdimenziós térben. A hologram minden része az egésznek egzakt képmása, és a teljes képet fogja rekonstruálni. Dr. Karl Pribram, az ismert agykutató az elmúlt évtized során megfelelő mennyiségű bizonyítékot gyűjtött össze arra vonatkozóan, hogy az agy mélystruktúrája

lényegében holografikus. Azt állítja, hogy a több laboratóriumban készült bonyolult elemzés, melyben (időbeli) temporális, vagy térbeli frekvenciákat vizsgált, azt mutatja, hogy az agy a látást, hallást, ízlelést holografikusan strukturálja. Az adott rendszeren belül úgy osztja szét az információt, hogy annak minden fregmense képes legyen előállítani a teljes információt. Dr. Karl Pribram a hologrammodellt nem csupán az agy, hanem a teljes univerzum leírására is alkalmazza. Állítása szerint az agy holografikus folyamatot használ arra, hogy egy időn és téren túl holografikus területről absztraháljon. A parapszichológusok régóta keresik azt az energiát, amely képes közvetíteni a telepátiát, a pszichokinézist és a gyógyítást. A holografikus világegyetem szemszögéből nézve ezek az események az időn és a téren túli frekvenciákból keletkeznek és nem kell őket közvetíteni. Ezek a potenciálisan egyidejűek és mindenütt jelenlevők.

FRAKTÁL, ÖNTARTALMAZÁS, ÖNEGYMÁSTÜKRÖZÉS

A Fraktál olyan alakzat, amelynek a részletei kicsiben olyanok, mint az egész alakzat. Tehát a Fraktál valahogyan tartalmazza önmagát! Igaz rá Hermész Triszmegisztosz mondása: Amilyen a kisvilág, szakasztott olyan a nagyvilág. A fraktálokat már több mint 100 éve ismerik, de mindig patológikus dolgoknak tartották őket. Az igazság azonban az, hogy éppen a fraktál a szabály a természetben, és a hagyományos geometria alakzatai a kivételek. Nézzük meg a korallokat, köveket, felhőket, fákat, páfrányokat, és számoljuk meg, hány gömb vagy parabola van köztük, és hány fraktál! Csodálkozni fogunk. Hát ezt eddig nem látták?

Korunk egyik legnagyobb tudományos előrelépése az ún. Káoszelmélet volt. Végre felismerték, hogy a káoszban is van rend, és a rendben is van káosz, illetve a rendnek sokkal szélesebb skálája létezik. Ezt a magasabbszintű rendet a Mandelbrot-halmaz jeleníti meg a legszemléletesebben. A komplex síkon értelmezett „Z legyen egyenlő Z négyzet plusz C” processz segítségével a sík minden pontjához egy szint rendelünk. Ez a processz teljesen determinisztikus, algoritmikus, a sík bármely pontjáról eldönthető, hogy milyen színű.

Ha azonban a Mandelbrot-halmaz egy részletét kinagyítjuk, akkor rendkívül bonyolult mintákat látunk, melyeket lehetetlen előre megjósolni, pontosabban a megjóslás egyetlen módja az ha kiszámoljuk és megjelenítjük. Az ilyen objektumokat Fraktáloknak, Törtdimenziós alakzatoknak nevezik. Legjellegzetesebb tulajdonságuk az, hogy a Mandelbrot-halmaz kicsinyített változatai jelennek meg ha kinagyítjuk egy részletét. Ez az Öntartalmazás, vagy Önegymástükrözés a Halmazelméletben ismeretlen, mert az „A eleme A-nak” reláció ellentmondásra vezet. Ezért az öntartalmazást száműzték a matematikából, de látni fogjuk, hogy a Kvadratikanak éppen ez a reláció a lelke! Száműzték az „A eleme B-nek, B eleme C-nek, C eleme A-nak” típusú hurkokat is, és egy hierarchiát hoztak létre a halmazok közt: eszerint egy halmaz csak egy nála alacsonyabb rendű halmazt tartalmazhat elemként. Az ilyen hierarchiák jelen vannak a természetben, pl. egy faj egyedekből áll, az egyed sejtekből, a sejt makromolekulákból, a molekulák atomokból. Nincs olyan sejt, ami sejtekből áll, vagy olyan atom, ami atomokból áll. Ugyanakkor a természet más szintjein mégis megjelenik az öntartalmazás: például az Anyag részként is és elemként is csak Anyagot tartalmaz. Ugyanakkor az Anyag és a Szellem szervesen egybefonódik: minden anyagban van szellem, és minden szellemen van anyag. Valójában az anyag nem más, mint sűrűsödött, kicsapódott, lesüllyedt szellem. A klasszikus kétértékű, bináris logika, amely csak az IGEN és a NEM logikai értékeket ismeri, a valóságnak csak a konstanciáit írja le, de semmit se mond a folyamatok belső lényegéről, mozgatójáról, okáról és céljáról: az Ellentmondásról és a Törekvésről. Az Anyag lelke a Pszichikum, amit a görög Pszi betűvel jelölünk. A Pszi nem más, mint a világ tükröződése az Anyagban. Minden dolog tükröz, tükrözi a többi dolgot, a többi dolgon keresztül önmagát, és a mindenség egészét is. Tehát a Pszi: Hologram természetű. A Pszi kiáradása a világba, a végtelen sokrétű kapcsolódások hálózata a dolgok Naishi-tere. Ez lényegében nem más, mint az Aura. Nemcsak az élőlényeknek van, de minden dolognak. Ebben az Aurában lenyomatként jelen van a tárgy teljes eddigi élete, története, sőt lenyomatként őrzi a világ egészének történetét is. Gondoljunk csak egy CD lemezre: mi minden elfér rajta! A valóságban még ennél is sokkal több mindent tükröznek a tárgyak: szó szerint bennük van az egész Mindenség! Az Akasa-krónika az a Feljegyzés, amiben minden valaha volt és leendő esemény le van jegyezve és aki bepillantást nyer ebbe, az mindent átélhet, ami régen történt vagy csak ezután fog bekövetkezni. Ez a Karma- Ríta, a tettek, következmények, láncolatok megszemélyesített, egyetlen egészként létező Istensége. Ha így tekintjük a világot, akkor minden a helyén van és semmi se fölösleges, a világ tökéletes és teljes. Nincs Baj, nincs Rossz, ezek csak a hiányos tudásunkból fakadó tévképzetek. A Jóga tanítása éppen az, hogy az ember eljuthat a Tudás és

a Megismerés olyan fokára, amikor a káprázatok elenyésznek, és a dolgok lényege a maga mivoltában mutatkozik meg. „Jógas CsittaVritti Niródha”: A Jóga a világról alkotott tévképzetek uralt lefogása és kioltása. Az az állapot, melyben felragyog a Tiszta Tudás Prímgyöngye. A Jóga Szamszkárákról, Törekvés-csírákról beszél, melyek lehetnek megnyilvánulók és lappangók. A lét nem más, mint a Szamszkárák szüntelen áramlása, változása, megnyilvánulása vagy kialvása. Mi úgy mondjuk: Az Élet Áramló Hiány, a Lét a Hiány Kiáradása. Bukás, Alámerülés, Bűn, Kegyelem, Megváltás és Feltámadás: Ugyanez, csak keresztény fogalmakkal.

KÁOSZ, TEREMTŐERŐ, KVAX

A káosz az elmúlt 20-30 év egyik legnagyobb matematikai és fizikai felfedezése. Mint matematika nem is olyan újkeletű, már a 20. század elején felfedezték. De aztán el is felejtették szépen. A káosz történetét nagyon szépen írja le James Gleick könyve: KÁOSZ - Egy új tudomány ébredése.

A káosz problémájába egy Lorenz nevű meteorológus botlott bele, aki az időjárást próbálta modellezni, és csinált egy nem túl bonyolult matek modellt, amit aztán betáplált egy számítógépbe. A modell meglepően jól utánozta az időjárás szeszélyességét, kiszámíthatatlan, előre megjósolhatatlan jellegét. Amikor egy ilyen gépi futtatást meg akart ismételni, spórolni akart az idővel és nem az elején kezdte, hanem egy meglévő futtatás kinyomtatott végeredményét táplálta be újra, az ám, de a printen helytakarékosági okokból a számok csak 3 tizedesjegyre voltak megadva. Lorenz úgy gondolkodott mint akkoriban mindenki: kicsi hibák csak kis eltéréseket adhatnak. Ám nem így történt! A kapott grafikon az elején még tényleg hasonlított a korábban kapottra, de aztán kezdett tőle eltérni, és rövid idő alatt az eltérés katasztrofálisra növekedett, olyannyira, hogy a korábbi és a későbbi grafikon az égvilágon semmiben sem hasonlított egymásra. Lorenz rádöbbsent, hogy a mérési és számolási hibák nem küszöbölhetők ki, a legparányibb eltérés is exponenciális növekedést mutat és rövid idő alatt katasztrofálisra növekszik. Lorenz ezt elnevezte Pillangó-effektusnak. Eszerint ha egy pillangó Braziliában megrepbenti a szárnyát, az így kavart pici légörvény egy hónap múlva tájfunnt idéz elő Szingapurbán.

Hát ez annyira döbbenetes felismerés volt, hogy fenekestül felforgatta a világról alkotott felfogásunkat. Hiszen akkor elvileg lehetetlen az időjárást megjósolni, és nemcsak az időjárást, de a világon mindent! Az én megjegyzésem az, hogy ha egy pillangó képes erre, akkor az ember pláne képes rá, hiszen tudatosan alkalmazhatja a Pillangó-effektust... és íme a MÁGIA!!! A dobrázó sámán valóban hatással van a sors alakulására!

A következő kegyelemdőfést a klasszikus világfelfogásnak az adta, amikor felismerték, hogy még az olyan egyszerű eszköz is, mint az inga, tud kaotikus viselkedést produkálni! Ezzel a Káosz Démona betört a legszentebb területre is: A fizikusok szentül meg voltak ugyanis győződve arról, hogy a mechanikai rendszerekről Newton már mindent elmondott! Még drámaiban: Ha egy üregér az Androméda-ködben megrántja a bajsztát, akkor a Föld egy stabil pályáról egy instabil pályára ugrik át!

A Káosz kezdetben renegát tudománynak számított, mindenütt ellenállásba ütközött. De aztán egyre többen kapcsolódtak bele. Hénon a leképezéseivel, Feigenbaum a szekvenciáival, Mandelbrot a fraktálokkal és a Mandelbrot-halmazzal, sokan vizsgálták a turbulenciát, a fázisátalakulásokat és a renormálási csoportot alkalmazták rá, felfedezték a skálátörvényeket, eszerint egy jelenség lefolyása független a mérettől, nem a hossz és az idő a jellemző paramétere hanem a fraktáldimenzió és a Ljapunov-exponens. Felfedezték a Különös Attraktorokat. Ezek olyan fázistérbeli alakzatok, amelyek minden fázistérbeli pályát magukhoz vonzanak, és se nem fixpontok, se nem határciklusok. Egy ilyen különös attraktoron haladva a rendszer végtelen hosszú utat jár be, miközben egy véges térfogatú térrészben marad. Ez csak úgy lehetséges, ha fraktálpályán mozog. A fraktál pedig olyan alakzat, amely minden nagyításban önmagához hasonló, sohasem válik egyszerűbbé.

A klasszikus analízis, a differenciálszámítás arra épített, hogy a legbonyolultabb folytonos görbe is simává válik az egyre kisebb tartományokban. Ezért lehet a differenciálhányadost mint határértéket definiálni. Mindez a fraktáloknál nem igaz, semmivé foszlik. És a való

világban a fraktál számít szabálynak, és a differenciálható függvények a kivétel. Inkább az a meglepő, hogy oly sok évszázadon át sikeresen írták le a világot differenciálegyenletekkel, és a fraktálokat csak amolyan patológikus képződményeknek tekintették, amivel kár törődni.

Visszont mindmáig nem láttam olyan fizikai vagy biológiai vagy akármilyen elméletet, amely a fraktálokkal ír le és modellez egy jelenséget. Lehet-e a fraktálokat deriválni? Milyen egyenletek adnak fraktálokat? James Gleick könyve 13 éves, nálunk ekkora késés villámsebességnek számít, és a benne leírt dolgok kb. 20 évesek. Szűzanyám, hol tart MA ez az elmélet? Ide, az isten háta mögé mikor jut el? Majd 2020-ban? Amikor már a pápuák is repülő csészealjjal közlekednek?

A Káosz, kvadromatikai szemmel:

A Káosz a teremtőerő egyik megnyilvánulási formája. Ezek azok a töréspontok, melyeken át a mélyből feltör az Isteni láva, és átformálja a világot. Másik neve: Kritikus Pont, Döntési Pont. A KVAX az önmagát szüntelenül bővítő, önmagán szüntelenül túlradó Végtelen, amely soha nem lehet teljes és befejezett, mert minden része új meg új elemeket szül amelyekből megintcsak új elemek fakadnak.

Ezért Ő az Eredendő Hiány. Más néven Ő a Mag. A Mag, amely a nagy körforgásban új meg új magokat terem. Az Élet hordozója, a teremtés Forrása, Köldöke és Fényöle. Nevezhetjük Kovásznak is, mert mint az élesztő, megkeleszti az anyagot. A KVAX úgy jelenik meg a matematikában, mint az Eredendő Ellentmondás. Tipikus formája az „A eleme A-nak, ugyanakkor A nem eleme A-nak”. A buddhista Brahmajala Sutta: A Nézetek Mindent Felölő Hálója nem 2, hanem 4 logikai értéket ismer! Ezek: IGEN, NEM, EGYSZERRE IGEN ÉS NEM, illetve SE NEM IGEN, SE NEM NEM. A klasszikus matematika száműzte az ellentmondást, sőt a modern matematika eleve úgy lett felépítve, hogy az ellentmondás ne is bukkanhasson fel benne.

Hasonlít ez a fizika felépítésére, ahol a Hamilton-formalizmusba eleve be van építve az energiamegmaradás, így abból elvileg se jöhet ki olyan eredmény, amely sértené ezt az elvet. Hasonló következetességgel volt ignorálva a káosz is. Mi, amikor a Műegyetemen nemlineáris rezgéseket tanultunk, linearizáltuk az egyenletet, és aszerint osztályoztuk, hogy a lineáris egyenletek mit adnak. Stabil vagy labilis fixpontokat, stabil vagy labilis határciklusokat. Slussz, ezzel kész is volt a szó- és igetár! Emlékszem, amikor minket tanítottak a Műegyetemen a nemlineáris jelenségekre, kínosan kerültek minden olyan szitot, ahol a káosz felléphetett, és minden ilyesmit a Gerjedés nevű kalapba dobtak!

A Káosz megteremtett egy új matematikai irányzatot: a Kísérleti Matematikát. Ennek eszköze a számítógép. A kísérleti matematikus nem axiómákkal, tételekkel és bizonyításokkal bajmóldik, hanem betáplálja az adatokat a számítógépbe, és megnézi, mi jön ki belőle. Nemcsak kiagyalja a dolgokat, de meg is figyelheti, mint a vegyész, aki ott látja a reakciót kísérő pezsgést a lombikban. A számítógépen megjelenített Mandelbrot-halmaz nemcsak érdekes, de szép is, a művészetnek egy új ágát hozta létre. Így duplán ideillik a Kvadromatika témájához.

Végül a Káosz a mai fiatalok nyelvjárásában: A Káosz a Gonosz, a nem evilági, ördögi. A Rend ellentéte. Egy harcos varázsló lehet pl. Chaotic Evil, azaz Káosz-Gonosz jellemű. A szerepjátékok, MAGIC kártyák, M.A.G.U.S. típusú játékok egy valóságos új paradigmát teremtettek a mai fiatalok világában. Érdekes összekapcsolása ez a Káosznak és a Gonosznak. Véleményem szerint ez az azonosítás helytelen. A Káosz az életnek is alaptermészete, belőle táplálkozik. Sőt a tudat, a gondolkodás lényege is ez. A Gonoszt inkább a tudatossal lehet

összekapcsolni: gonosz az, aki tudja, hogy rosszat tesz. A vallásokban a Gonosz az, aki Isten ellen lázad, és erre a lázadásra buzdít mindenkit.

A Jó metafizikai ellentétpárja, a Fény mellett az Árnyék. Talán ez a rokonítása a Káosznak a Gonosszal magyarázza, hogy annyi évszázadig mellőzött, száműzött, sőt tilos dolog volt a káosszal foglalkozni. Az inga kaotikus mozgását felfedezhette volna akár Newton is. A Káosz megértése közelebb visz az élet és a tudat megértéséhez is. És akkor látni fogjuk, hogy minden él és mindennek van tudata. Az Univerzum egyetlen összefüggő, összetett szövet, benne minden mindennel összefügg, és az ember nem egy piciny porszem, mert a fraktáltörvény értelmében értelmét veszíti a kicsi és a nagy (Nem ezt mondja Hermész Trismegisztosz? Amilyen a Nagyvilág, szakasztott olyan a Kisvilág!) hanem az ember maga is a Teremtés része és részese, mi több: maga is Teremtő, a Kozmikus Szívlézer Teremtésfényének Kiáradása!

A Teremtőerő szemérmes természetű. Ezt úgy is mondhatnánk: Nehéz Istent tetten érni teremtés közben! Ennek a jelenségnek a legismertebb megnyilvánulása: a szexualitás tabu jellege! A nemzés pillanata intim dolog, mások elől rejtve történik. A Teremtőerő többszörös védőburkot von maga köré. Ha egy szellemlény alászáll az anyagba, megszületik, inkarnálódik, ugyanezt teszi: az adott közeg anyagából épít testet magának, és ezt a testet használja járműként, illetve ezzel a testtel fejt ki hatást az anyagi világra. Oldás és kötés, karmateremtés és karma törlesztés. Ezekkel a dolgokkal részben a Vallás, részben a Mágia foglalkozik. Leadbeater Túlvilág c. könyve is ír ezekről.

MÁGIA

A Mágia nem más, mint a Tudat teremtőerejének tudománya, alkalmazása, gyakorlata: Dogma és Rituálé. A Mágia lelke az Analógiák Tana: Amilyen a Kisvilág, olyan a Nagyvilág. Minden dolog tükrözi önmagában az összes többi, és nemcsak tükrözi, de e tükrözés révén hatással is van rá, kissé megváltoztatja. Egy dolog pusztán attól más lesz, hogy egy tudatban ő visszatükröződik.

Ez a XX. Század kvantumfizikájának legnagyobb felismerése. A Tudat tehát nemcsak megismeri, de alakítja is a világot, sőt, ő maga teremti! Mert minden dolog tükrök szövevénye, tükrök melyek egymást tükrözik, egymáson keresztül pedig önmagukat és a Mindenséget. „Mert Én és a Mindenség egyek vagyunk!” „Tat Tuam Asi”: Te magad is AZ vagy!

A tükrözött világ a dolgon belül, ez a kicsinyített Mindenség a dolog Pszi-je, Naishi-tere, Aurája, amely végtelenül sok finom ideonszállal kötődik a világ összes többi dolgához, és ezekben az ideonszállakban kering a Hiány, a Mindenség Vérkeringése. Más néven: Mana, Mangó, Varázserő. Az Aurában minden téridőcsepp egy-egy kis higanycsepp, mely a Mindenséget tükrözi a maga teljességében. A Lótusz Megnyitása így írja le: Minden pontból százmilliárd sugár árad ki, minden sugár végén egy-egy Buddha ül, és minden Buddha szívéből Mindenségek áradnak ki, melyek mindegyike egy-egy teljes Világegyetem, teljesen és tökéletesen felszerelve. Ez a Mandelbrot-halmaz hiteles leírása, de honnan tudták ezt a tibetiek, sokszáz évvel az első komputer előtt? Hát onnan, hogy a Tudás egy bizonyos fokán ezek a dolgok közvetlenül megtapasztalhatók! Ez a közvetlen megtapasztalás a Kvadromatika célja is! Az Aura olyan hologram, amelyet a Mindenség Szívlézerfénye kelt életre, szólaltat meg!

A mágia lényege a szellem közvetlen hatása az anyagra. A természet gyökérformuláinak ismeretében mozgásba lehet hozni az elementálokat és feladatokat, lehet velük végrehajtatni. Az elementálok tudattal és akarattal rendelkező elemi természeti erők. Meg lehet őket szólítani. Így lehet invokációval vihart kavarni, esőt csinálni vagy elállítani, parancsolni a szélnek, a vizeknek. Jézus rendelkezett ezzel a hatalommal. Az eredeti, görög értelemben vett matematika (Matheses) ezen elemi erők ismeretét jelentette. Minden vibrál, áramlik, él, lüktet, benne van a ritmus, a rezgés. Ha ismerjük az alaphangot és meg tudjuk szólaltatni, rezonanciába hozhatunk bármit. Akár lavinát is el lehet indítani hanggal. Minden dolognak van egy igazi neve, amellyel szólítani lehet, irányítani és uralni. De vigyázni kell, mert ha kicsúszik a kezünkől az irányítás, a felidézett erők ellenünk fordulnak és összezúzhatnak. Olyan ez, mint egy veszélyes vadállattal végzett mutatóvány. A szellemvilágnak szintjei vannak, így vannak alacsonyrendű és magasabb rendű szellemi lények. A demiurgia démonokat idéz meg, a teurgia pedig isteni lényeket. A fekete mágia megfélemlítést alkalmaz, taszítást vagy undort kelt, megaláz, erőszakol, ural, elnyom. A fehér mágia a szeretet erejére épít, megnyer, lelkesít, szövetségessé tesz. Az emberek uralása is mágia.

A fekete mágiára a legjobb példa Hitler Adolf tevékenysége, a fehér mágiát pedig Jézus mutatta be. A Mágia egyik alapkönyve Elifás Lévi: A Nagy Mágia Dogmája És rituáléja. A jelek és szimbólumok nem mások, mint bozonkondenzátum-magok, amelyek a morfikus mezőben meghatározó csírákká válnak és egész világokat növesztenek maguk köré. Ahogyan a túlhűtött folyadékba dobott porszem is meghatározza a hirtelen kikristályosodó folyadék egész szerkezetét. Már ez az analógia sugallja a Mágia gyakorlatát: Először túlhűtjük a folyadékot, ennek felel meg a meditáció, az aszkézis, majd beledobjuk a porszemet, az egész mágikus praktika szívét jelentő ideamagot, és hagyjuk, hogy a folyadék rákristályosodjon. Ennek fordítottja az, amikor rácshibákat, diszlokációkat szüntetünk meg a szilárdtestfizikából ismert Zónázás nevű eljárással: itt a kristályt egy nagyon keskeny sávban megolvasszjuk, és

minden szennyeződés ebbe a keskeny sávba gyűlik. A sávot lassan mozgatva ez a szennyezett zóna végighalad a kristály egészén, és a végébe gyűlik össze, amit aztán levágnak. Ehhez hasonlatos a Dianetika auditálása, amikor a páciens ellazult állapotában élete különböző eseményeihez viszik, és felidéztenek vele minden hangot, képet, átélést, ami aberrációt okozhat. Utána ezeket az engramokat törlik. Ezáltal betegségokozó mágikus töltésüket elveszítik, és szimpla emlékekké válnak, amihez már semmilyen emóció és fájdalomérzés nem tapad.

A régi mágikus praktikák, más úton, módszerekkel és fogalmakkal ugyanezt érték el. Ezek nagy része babonává vált. A babona olyan régi mágikus praktika, amelynek eredeti funkciója, vagy hogyanja elveszett, és a megmaradt gyakorlat már haszontalan, hatástalan. Be kell vallanunk, hogy a mai matematika oktatás alig jutott túl a babona szintjénél! A diákok megtanulják ugyan, hogyan kell szorozni és összeadni, de fogalmuk sincs arról, hogy ezt miért pont így kell csinálni, és ha elakadnak, senki sincs, aki megmagyarázza, hogyan kell továbblépni. Komolyabb dolgokról meg már beszélni sem merek. Hányan tudják ma, mi az a Heisenberg-féle felcserélési reláció, és hogyan kell azt használni? Bizony, a tudomány is a varázslások szintjére süllyedt, és e varázslások legfőbb mondandója: Csak nekünk higgy, mert egyedül a mi tanaink hitelesek! Ha nem hiszed, ereggy, nézd meg! Menj be a CERN gyorsítóihoz, ütköztess nehézprotonokat! Hát be se engednek!

MÁGNESES MONOPÓLUS, MÁGNESÁRAM, MARUTKINUN

A Mágneses Monopólus olyan jószág, aminek a létezését hivatalosan mindmáig tagadják, bár már Maxwell egyenleteiben feltűnt az ordító aszimmetria: ahol az elektromos töltésnek megfelelő tag van, ott a mágnesek oldalán egy hiány van. Sokan próbálták ezt a hiányt betölteni, elméleti módszerekkel és gyakorlati kutatásokkal. Dirac kidolgozta a Mágneses Monopólus konzisztens kvantumelméletét. Csak nála felbukkant egy megfigyelhetetlen fonal is, az ún. Dirac-szál, amely láthatatlanul összeköti a mágneses monopólusokat. Ha ettől az apróságtól eltekintünk, akkor még a feles spinű részecskéket is fel tudjuk építeni egész spinűekből. Igaz, tisztázatlan a spin és a statisztika viszonya. (ez volt 76-ban. És azóta? Mély kuss van erről is!)

Egely György szerint a parajelenségek mögött is a mágneses monopólusokat kell keresni. Így pl. a kanálhajlítás, vagy a Vitalitásmérő működése a mágneses töltések áramlásán alapszik. Ha egy radírba szúrt tűre egy kis alufólia-félgömböt teszünk, és melléteszem a kezem, a kis félgömb elkezd forogni. Ha egy mágneset is odateszek, módosul a forgás.

Közelebbi vizsgálatok azt mutatják, hogy a jelenségekért közvetlenül a mágneses töltések áramlása, azaz a MÁGNESÁRAM a felelős. A MÁGNESES MONOPÓLUS pedig olyan TIP-szoliton, amelynek tömegét elvileg egy TIP-állapotegyenletből lehetne meghatározni. Ha ez sikerülne, közelebb kerülnénk a feladat megoldásához.

Hasznos segédfogalom még a Kisfaludy György által bevezetett MARUTKINUN is. Ez olyan szoliton, amely a fénysebességnél gyorsabban mozog, és még a tengelye körül csavaró mozgást is végez, tehát dugóhúzószerűen halad előre. Ez a spin. Ha körben halad és a sebessége π/c vagy $\pi/2c$, akkor π -tachion a neve, és egy önfenntartó hullámcsomagot hoz létre.

Nem kizárt hogy az elemi részecskék ilyen π -tachionokból épülnek fel. Az egész kvantumfizikát új alapokra lehet ezzel helyezni!

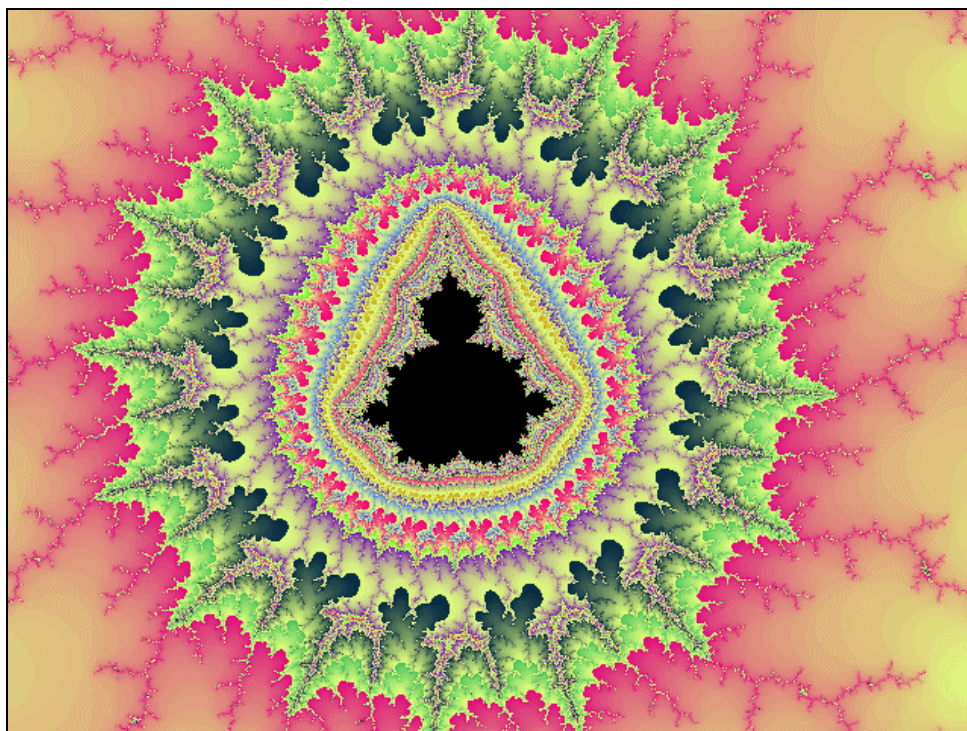
MANDELBROT HALMAZ

Korunk egyik legnagyobb tudományos előrelépése az ún. Káoszelmélet volt. Végre felismerték, hogy a káoszban is van rend, és a rendben is van káosz, illetve a rendnek sokkal szélesebb skálája létezik.

Egyszerű rendszerek is tudnak komplex viselkedést produkálni. A kulcs a nemlinearitás. Ezt a magasabb szintű rendet a Mandelbrot-halmaz jeleníti meg a legszemléletesebben. A komplex síkon értelmezett „ Z legyen egyenlő Z négyzet plusz C ” processz segítségével a sík minden pontjához egy színt rendelünk. Ez a processz teljesen determinisztikus, algoritmikus, a sík bármely pontjáról eldönthető, hogy milyen színű. Ha mindvégig nem sikerül eldönteni, akkor feketére színezzük.

A Mandi messziről nézve egy Almaemberkének látszik, nagy hassal, fejfelé és kezekkel. Ha azonban a Mandelbrot-halmaz egy részletét kinagyítjuk, akkor rendkívül bonyolult mintákat látunk, melyeket lehetetlen előre megjósolni, pontosabban a megjóslás egyetlen módja az ha kiszámoljuk és megjelenítjük. Az ilyen objektumokat Fraktáloknak, Törtdimenziós alakzatoknak nevezik. Legjellegzetesebb tulajdonságuk az, hogy a Mandelbrot-halmaz kicsinyített változatai jelennek meg ha kinagyítjuk egy részletét. Ez az Öntartalmazás, vagy Önegymástükrözés a Halmazelméletben ismeretlen, mert az „ A eleme A -nak” reláció ellentmondásra vezet. Ezért az öntartalmazást száműzték a matematikából, de látni fogjuk, hogy a Kvadrómátikának éppen ez a reláció a lelke! Az új fizika szerint az anyag nagyon hasonlatos a Mandelbrot-halmazhoz, minden kis cseppje tükrözi a Nagy Egészet, a legparányibb részből is elő lehet hívni az egész Univerzumot, ahogy egyetlen hajszál egyetlen DNS molekulájából klónozni lehet a teljes embert.

A Mandelbrot-halmaznak is van aurája, amely szakadatlanul áramlik a Mandelbrot-halmaz felé. Számítógépen ezt nagyon szépen meg lehet jeleníteni. Ugyanígy, a protonok aurája is áramlik. A protonok aurájában nyelődik el az idő. Minél közelebb megyünk hozzá, annál lassúbb ez az áramlás, és csak a végtelenben éri el a legbelső magot. Tehát múlt, jelen és jövő, az Idő Teljessége jelen van a protonokban!

PSZICHOKINÉZIS

A pszichokinézis az a képesség, hogy az ember képes tárgyakat érintés nélkül mozgatni, pusztán a tekintetével, vagy a kezével, esetleg spontán, minden külön szándék nélkül (ez a spontán pszichokinézis, ide tartoznak a Poltergeist-jelenségek (zajos szellem) is. Ebben az esetben egy érzelmileg túlfűtött, többnyire fiatal személy körül apróbb vagy nagyobb tárgyak röpködnek, bútorok tolódnak el, rejtélyes zörejek, kopogások jönnek létre. A középkorban ezeket a jelenségeket az ördög működésével magyarázták. (Különböző keresztény gyülekezetek ma is ezt teszik). A Pszichokinézis jelenségén alapszik az asztaltáncoltatás is. Az asztalt nem a résztvevők izomereje hozza mozgásba, hanem szellemi úton felszabaduló elektrosztatikus természetű erők.

Közelebbi vizsgálatok azt mutatják, hogy a jelenségekért közvetlenül a mágneses töltések áramlása, azaz a mágnesáram a felelős. A mágneses monopólus pedig olyan TIP-szoliton, amelynek tömegét és töltését elvileg egy TIP-állapotegyenletből lehetne meghatározni.

Ami a pszichokinézt illeti, arra te is képes vagy!

Végy egy sztaniolpapírt, egy varrótűt és egy radírt. A tűt szúrd a radírba a fokánál fogva úgy, hogy a hegye fölfelé álljon. A sztaniolpapírt simítsd rá egy tojásra úgy, hogy egy félgömb-alakú kis serleget kapj belőle. Tedd ezt a serleget a tűre úgy, hogy szépen megálljon rajta és forogni tudjon. Ha ez megvan, tedd mellé a kezed úgy, hogy az ujjaid körülfogják a serleget, de ne érjenek hozzá. Persze levegőmozgás, huzat ne legyen. A serleg forogni fog, mégpedig az ujjaid irányába! Ezen alapszik az Egely-féle vitalitásmérő. Lehet, hogy előszörre nem sikerül. Lehet, hogy úgy véled: a huzat mozgatja. Figyeld oda! Tedd oda a kezed, figyelj, vedd el a kezed, figyelj, egy idő után látni fogod a különbséget. Ha már jól begyakoroltad magad és egyértelműen meg tudod pörgetni a sztaniolfélgömböt, végy egy erős mágneset és tedd oda. De ne kézzel fogd, hanem tedd le mellé! Látni fogod, hogy a mágnes önmagában nem képes megforgatni. Most tedd oda a kezed, ahogy szoktad, várd meg míg felpörög, utána tedd oda a mágneset óvatosan, hogy ne csapj huzatot, és tedd le, engedd el. Azt fogod tapasztalni, hogy a félgömb, amit a jobb kezed forgat, másképp forog, esetleg megáll, vagy visszafele kezd forogni! A mágnes tehát hatni képes a kezedből kiáradó, forgató hatásra.

Mi ennek az oka? Nos az, hogy a kézből mágnesáram, mágneses töltések árama folyik! A mágneses töltésáramnak pedig jelentős hatása van, ezzel lehet kanalat hajlítani, energiát kicsatolni, gyógyítani, és az aurára hatni! A kezünk természetes mágnesáramforrás, a forgó félgömb pedig mágnesáram-mérő. Lehetővé teszi, hogy segítségével megtaláljuk a legjobb mágnesáram-forrásokat!

Kísérletezzünk! Vegyünk egy szolenoidot, kapcsoljunk rá egyenáramot, váltóáramot, tegyük bele vasmagot vagy hagyjuk üresen, és akár így, akár úgy, tegyük oda a forgó félgömbünkhöz! Látni fogjuk, hogy a közönséges, ismert mágneses tereknek nincs forgató hatása, tehát nem termelnek mágnesáramot. Most tegyük a szolenoidba famagot! Na ez aztán a fából vaskarika! A fa ugyanis, mint minden élő anyag, KIRÁLIS közeg, azaz olyan közeg, amely aszimmetrikus, tükrözéskor megváltozik, bal-jobb-aszimmetriával rendelkezik. Ilyen a jobsodrású és a balsodrású csavarmenet közti különbség. Nézzük meg, mit csinál a famagos szolenoid! Aztán csináljunk fűből sodort, font magot is, és azt is nézzük meg! Lehet, hogy ezek már csinálnak mágnesáramot!

Ha sikerül egy olyan mágnesáramforrást csinálni, ami a kezünk által keltett mező százszorosát képes létrehozni, akkor már komoly esélyünk van arra, hogy mesterséges kanálhajlítást hozzunk létre! Vagy gyógyító erőteret, vagy más parajelenséget. Állítom, hogy még ma is lehet konyhai eszközökkel újat, nagyszerűt, áttörő eredményt létrehozni! Csak kísérletezni kell! Végtelen türelemmel.

REZONANCIA, DISZKONT, FINOMKALIBRÁLTSÁG

Minden dolog rezgés, harmónia és REZONANCIA, körbezárt téridő, bezárt szellem, és ezért energiaspektruma diszkrét kvantumszintekre hasad. Ezt másként úgy mondjuk, hogy a megnyilvánult lét diszkontinuális (DISZKONT). Ez például abban nyilvánul meg, hogy az élővilág fajokra oszlik, és az egyes fajok közt jól mérhető távolság van, a fajok közt nincs keveredés, átkereszteződés. Ugyanakkor egy fajon belül is a legrátermettebb, legerősebb, legügyesebb egyedek maradnak életben, a gyengék kiselejteződnek, hamar prédává válnak.

Az élőlények viselkedésspektruma is diszkrét, egy viszonylag jól körülírható viselkedéskészletből áll. A Kvadromatika ezt úgy fogalmazza meg, hogy A rendszer viselkedése a sajátkvadronok saját-viselkedéseinek dialektikus összege. A sajátviselkedések azok, amelyekre az élőlény rezonál. Ha több élőlény viselkedik ugyanúgy, akkor a rezonancia felerősíti ezt a viselkedést. Így alakulnak ki a nyalábolt viselkedésspektrumok, melyeknek a magja egy-egy kvadron. A tükörrezonancia (Shira-rezonancia) nem más, mint a tudat teremtőereje. Amit a tudat tükröz, azt újjáteremti, megerősíti. Amit egyszerre sok tudat tükröz, az valósággá válik. Ez a beigazulás, így jönnek létre a Nagy Emanációs Sávok. Amit a tudatból kirekesztünk, az elsorvad. A tudat: önreprodukáló tulajdonságú. Ha az élőlény olyan körülmények közé kerül, ahol nem kell a létért mindennap megküzdeni (pl. háziállatok), akkor a viselkedésspektruma folytonossá, elmosódottá válik, lágyabb lesz. Ilyen körülmények közt az állat olyan dolgokat is megtesz, amit természetes környezetében soha nem tenne. Az ember az állathoz képest univerzális tulajdonságú: mesterséges eszközeivel kibővítve olyan dolgokra képes, amire az állat nem, és bármely helyzethez talál adekvát eszközt magának. Így a viselkedésspektruma gyakorlatilag kimeríthetetlen. Ám egy dologban még mindig korlátozott: nem tudja a létformáját tetszés szerint változtatni, illetve nem ura a betegségeinek, bár a gyógyítás terén már elég sokat elért. Minél inkább spirituális valaki, annál inkább képes az életét kézben tartani, uralni. Ura a vágyainak, a karma kényszerítő erejének, szabadon választja meg, hogyan akar élni, meglévő adósságait milyen formában akarja törleszteni. A létező és megnyilvánuló dolgok viselkedése kvantált, diszkrét, pontosan meghatározott, tehát FINOMAN KALIBRÁLT. Ez a cseppesedés és nyalábolódás jelensége: minden jelenség áramlás, a párhuzamosan folyó áramok pedig vonzzák egymást, felerősödnek, diszkrét sávokba tömörülnek.

Így alakulnak ki az ún. Nagy Emanációs Sávok, amikről Don Juan beszél a Castaneda: Belülről izzó tűz című könyvében. Minden dolog sugároz, kiárad, ebből jön létre az aura, amely a Mindenség határáig kiterjed. A világűr nem üres, hanem kitölti egy közeg: a TIP (Tér Idő Plazma), amit a régiek Éternek neveztek. Ez az Azoth, Aziluth, Asztrálfény, illetve Akasa. Minden dolog nyeli ezt a közeget, ebből táplálkozik. Egy m tömegű tömegpont r távolságban $v = -\sqrt{(2Gm/r)}$ sebességgel nyeli a TIP-et. A mínuszjel utal arra, hogy az áramlás a tömegpont felé történik. G pedig a gravitációs állandó. (Ennek értéke: $6.672 \cdot 10^{-11} \text{ m}^3/\text{kg s}^2$).

Erről bővebben ld. TIP-teória.

Mai divatos elmélet az ún. emberközpontú Világegyetem-modell. Erre az inspirálta a fizikusokat és csillagászokat, hogy kiderült: az Univerzum paraméterei 60 tizedesjegy pontossággal vannak kalibrálva, mert ti. ha csak ilyen picit más kezdeti feltétellel indult volna a Big Bang, akkor olyan világ jött volna létre, amelyben nem születik meg az élet, így az ember és a tudat sem. Világos tehát, hogy van Isten, aki a világot direkt nekünkvalónak teremtette.

Ezzel a felfogással azért nem értek egyet, mert szinte minden szavát másként gondolom. Először is nem hiszek a Big Bang-ben. A TIP-teória megmutatta, hogy a távoli galaxisok vöröseltolódása nem a távolodásuk miatti doppler-hatás eredménye, hanem egyszerű

gravitációs vöröseltolódás. Ugyanezért: az Univerzum sűrűsége nem 60 tizedesre, hanem egészen pontosan a kritikus sűrűség. Harmadszor: Minden lehetséges Univerzumban van élet és van tudat, függetlenül a paraméterektől. Egyszerűen azért, mert a lét szükségszerű velejárója az élet és a tudat, sőt, ez maga a lét! Negyedszer: a tudat nemcsak az ember sajátja, hanem minden létezőé. Végül nem hiszek abban sem, hogy a világot csak úgy cakumpakk teremtették, azaz volt olyan pillanat, amelyben Isten egyet fűtlyentett, és hopp! előpattant Az, Ami Addig A Pillanatig Nem Is Volt!

Szerintem az Univerzum mindig volt, van és lesz. Sőt, a Mindenséget univerzumok mérhetetlen sokasága tölti ki. A legegyszerűbb kvadronmodell is már ezt sugallja! A teremtés olyan dolog, ami minden pillanatban és minden helyen egyszerre történik. A teremtés ugyanúgy a lét velejárója, mint a tudat. Az evolúció pedig a teremtés folyamatának hogyanja.

Egyedül az utolsó gondolattal értek egyet: Az Univerzum nekünkvaló. Igen. Nem egy ellenséges világban élünk, amelyben az ember és a tudat idegen elemek. Az Univerzum bennünk, értünk és általunk van, általunk az, ami! És Mi vagyunk az Univerzum Élő Lelke!

BOZON, FERMION, BOZONKONDENZÁCIÓ

Kétféle részecske van a fizikában: BOZON és FERMION. A Bozonok azonos állapotba törekednek, olyan erő működik köztük, ami egy nyalábba vonzza, tömöríti őket. Ez a bozonkondenzáció. Legismertebb megnyilvánulási formája a lézer. Szemléletesen úgy lehet elképzelni, hogy ha egy jéghegyre ráöntök egy vödör vizet, akkor nem fog tőle felolvadni, hanem ellenkezőleg, a vödör víz is ráfagy és növeli a jéghegyet.

Ha létrejött egy bozonkondenzáció, akkor az minden szabadon kószáló bozont magához szippant. Olyan mint a Fekete Lyuk. Másik ismert példája a szupravezetés. Ehhez hasonló jelenségek a szellemvilágban is vannak. A szupravezetés akkor jön létre ha a fémet lehűtik. Ehhez hasonló dolog a meditáció: a tudat lehűtése, lenyugtatása. A bozonkondenzáció nem más, mint a Szamádhi állapota! A lélek szupravezető lesz, megkarcolhatatlan, legyőzhetetlen, minden sérülést azonnal kijavít, az Aura hologramja olyan erős, hogy megteremti a tökéletes egészséget, sőt a jógi emberfeletti képességekre tesz szert. Ha a fakír átdöfi tőrrel a testét, a seb rögtön összeforr és nyomtalanul eltűnik, amint a tőrt kihúzta! Meditációban a jógi levitálni, lebegni is képes. Ez a jelenség a TIP ismeretében könnyen magyarázható. Létezik továbbá a teleportáció jelensége is. Ekkor a test egyetlen koherens nyalábként átsugárzódik egy más helyre.

A Fermionok a Bozonokkal ellentétben elkülönülésre törekednek, köztük olyan taszítás működik, hogy nem lehet két Fermion azonos kvantumállapotban. Ennek köszönhető az atomok sokfélesége, mert ahogy egy energiahéj betöltődik, már csak egy magasabb héjon van hely az újabb elektronnak, így jön létre a kémiai elemek sokfélesége. A fermion-elkülönülés legszembeötlőbb megnyilvánulása az, hogy minden lény, minden ember egy önálló egész, nem tud egyik lélek a másik testbe csak úgy átruccanni. Ezért az emberek nem érzik a másik ember szenvedését, gondolatait, nem látnak bele egymás lelkébe. A telepátia ezért ritka jelenség. De létezik, és ennek oka az, hogy az emberek nem száz százalékgig fermionok.

A Fermionok párba rendeződnek, mert a Fermionnak két állapota van, amit spinnek neveznek, és egy párban két ellentétes spinű fermion társul. Ez éppen a férfi-nő kapcsolatnak felel meg! A fermionpár kifelé már mint bozon viselkedik, ezért van az, hogy akinek van párja, az sokkal több mindent elvisel. Ketten együtt könnyebb megoldani a problémákat, mint egyenként külön.

A mindennapi életben a fermion és a bozon állapot közt sok köztes szint is megvalósul. Ez a vonzások és taszítások bonyolult szövevényét hozza létre.

TUDATPLAZMA, TUP

A Tudatplazma olyasmi mint az Éter: Kitölti a Világmindenséget. Lényegében nem más, mint az Anyag egyetemes tükröződése önmagában. Ez az öntükrözési hajlam benne van mindenben, végső soron ez a Lét alapja. Maga a lét tehát nem más, mint szakadatlan öntükrözés, amelyben mint folyamatban az Anyag szüntelenül átgyűrődik és átáramlik önmagán. Egy-másba szívódó-gyűrődő Lét és Nemlét!

Ebben a nagy kavargásban száll alá a Szellemvilág az Anyagba. A Tudatplazma olyan, mint Jung Kollektív Tudattalanja, azzal a különbséggel, hogy a TUP éppenhogy a tudatosságnak egy fokozata, minősége. A Tudattalan is válhat tudatossá, amikor pl. tudatosan álmodunk, vagyis álmunkban rájövünk, hogy álmodunk. Ekkor a lehetőségeknek egy sokkal szélesebb spektruma nyílik meg előttünk, szabadabbá válunk, megszűnik az álmunk forgatókönyv jellege.

Pontosan ez történik akkor is, amikor az ember megismeri a sorsát. Nem egy merev predesztináció a sors, nem egy film, amely kockáról kockára ugyanaz, és nem lehet rajta változtatni, hanem egy rugalmas, változékony úthálózat, ahol szabadon döntünk, merre megyünk, legfeljebb az egyes elérendő célállomások meghatározottak. Ha tudatosul bennünk egy baleset lehetősége, és megértjük a felsőbb hatalmak célját ezzel a balesettel, akkor a balesetnek be se kell már következnie. Tehát kellő bölcsességgel elkerülhetjük a bajokat. Az Egyetemes Közegben, Amelyben Minden Tükröződik, minden esemény előjele megvan, és aki erre rá tud hangolódni, az megelőzheti a bajokat. Az ilyen ember már nem elszenvedője a sorsának, hanem alakítója, ő maga dönt, mit akar elérni.

A spiritualitásnak erre a magas fokára jutott emberek többsége a lények javát szolgálja, szellemi mester lesz, Tanító. De ott van előtte a másik út is, amit a Csillagok Háborújában így neveztek: Az Erő Sötét Oldala. Ha önző, gonosz célokra használja fel a tudását, akkor a Sötét Oldal kaparintja magához, és akkor már önerőből nem tud megszabadulni, csak egy másik lény önfeláldozó szeretete által. Sok mese szól arról (Pl. Krabat a Fekete Malomban), hogy a legény elszegődik az ördöghöz, eladja a lelkét az ördögnek, és végül egy tiszta lény váltja meg a kárhozattól (egy szerelmes lány, vagy a kenyér, amely Jézus szimbóluma, vagy egy mesebeli állat). Ezek a mesék azt is megmutatják, hogy bizonyos feladatokat csak úgy tudunk megoldani, ha alászállunk a Pokolba. (Aki dudás akar lenni, pokolra kell annak menni!)

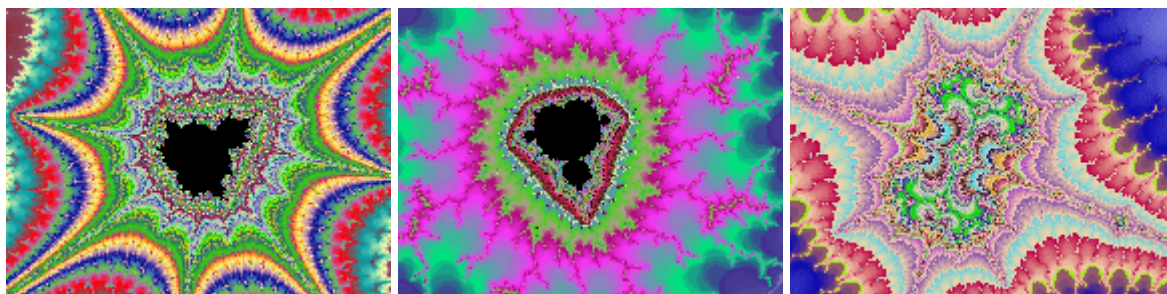
Az Uranita ezért nem ítéli el a bűnösöket sem, sőt úgy tekint rájuk, mint nemeslelkű lényekre, akik különösen nagy önfeláldozást vállaltak értünk, hogy a szenvedéseikkel megváltás a világot. Mert a bűnnel vele jár a szenvedés. Kikerülhetetlen állomásai a Mélybehullás, a Bukás, az Alámerülés, a Halál, az Elkárhozás, a Feltámadás, a Megváltás és az Újjászületés. Csak az mondhatja el, hogy ismeri az életet, aki végigment mindezek az állomásokon. Mert meg lehet ezt tenni egyetlen életen belül is, haláltól az újjászületésig.

Azok az emberek, akik különösen tisztalelkűek, már előző életeikben végigmentek az állomásokon, és megszabadultak a karma kötelékeitől. Ők már ismerik az élet titkait, és ezért valódi segítői lehetnek a szenvedő lényeknek, akik még csak most csetlenek-botladoznak az Élet labirintusaiban. Ez az oka annak, hogy akik valódi halálközeli élményt éltek át, egészen más emberré lesznek, megszűnnek a félelmeik, sokkal több szeretetet tudnak adni és elfogadni. Őket hívták a Régiek Kétszer Születetteknek. Vannak Háromszor Születettek is, akik testben, lélekben és Istenben is megszülettek. De ilyen Mahátmát találni nagyon nehéz.

LÁNGTÜKRŰ KVADRONLELKEK

A tudás annál kevésbé objektív, minél inkább vonatkozik ránk. Az emberi tudás határai azok, ahol az eredendő öntükrözés már minket is körébe von, ahol a kvadronok lángtükrű lelkében ott lobogunk mi magunk is, és ez az egyetemes megismerés új szintjének kapuja is egyben. Ez az új szint a teremtő képzelet, mely rokon a mágiával: a szellem kiáradása az anyagba, mely felold és újraformál minden múlandó formát, túlmutat önnön véges, korlátos létén, és felragyogtatja a múlhatatlant, örökkévalót, és egyetemlegest: magát Istent is. (91.8.16)

Mai megjegyzésem: Ez nemcsak rokon a mágiával, de ez maga a Mágia! A Mágia tehát ott kezdődik, ahol a Tudomány véget ér. Komplementer, egymást kiegészítő dolgok ezek.

SZEPES MÁRIA: SMARAGDTÁBLA

A Kvadromatikának sok lényeges alapgondolata megtalálható ebben a könyvben, kezdve az Analógiák Tanával. Édesvíz kiadó, 1999. Most innen veszünk szemelvényeket.

Lélegző Világegyetem

Az élet minden jelenségében titokzatos energiák ritmusa lüktet. Ez a ritmus határozza meg a formák keletkezésének, kibontakozásának, hanyatlásának és halálból való újjászületésének periódusait.

Minden mozog: de e mozgás nem folyamatos, hanem kirobbanó erőkvantumok váltakoznak benne lanyhuló tendenciákkal. Aktív megnyilvánulásokat passzív állapotok, hullámhegyeket hullámvölgyek követnek.

Ez az univerzális ritmus a *világtest* lélegzetének ritmusa, amelyet a látható világegyetem láthatatlan ősideájának kiáradása indított meg, mikor a „Kozmikus Elme” teremtménye képelete „az időtlenből az időbe lépett”. A keleti filozófia meditáló adeptusai, a kozmoszt átható pulzuslúktetéssel azonosulva, „a lélekző Brahma” titánalakjáig hatoltak el. Tanításuk szerint az ő kreatív gondolattevékenységének ritmusa oszcillál a természet szívdobogásában és hullámzó erőiben.

A formavilág valamennyi élő jelképében az ő alkotó energiája az „Önvaló”: az egyedüli Valóság. Minden más csak vetület, megalvadt szellemi energia, az idő térré fagyott állapota. Ezért nevezik őt „százezerszeres Brahmának”. A világot „Brahma lehelte ki”. A kilégzés folyamataiban keletkeznek először a mentális, azután az asztrális, végül az anyag különböző sűrűségű dimenziórendszerei, amelyben lények számlálhatatlan tömegének variációi bontakoznak ki léthajnaltól - világestig, mikor elkövetkezik megint a brahmai lélegzet visszaszívásának a periódusa. Ez a nagy kialszás. A teremtmények ideje lereagálta tendenciáit, s most elnyugszik a „Világéjben”: a Pralayában. Pihen, átértékel. Készül az új Manvantara hajnalára.

A természet minden síkja és élőlénye ezt a teremtmény ritmust ismétli.

S éppúgy nem léphet ki e törvény hatálya alól, ahogy az árnyék nem szakadhat el a fénytől, s a tükörkép nem végezhet önálló mozgásokat, csak azt, amelyet valóságos előképe véghezvisz „a tükrön kívül”.

A Hermetikus filozófia, a mágia modern varázsszavaival és praxisával a „tükrön kívüli valósághoz mutatja az utat, új dimenziótudományok kibontakozásán át. *Mert egyedül ez a rejtett és láthatatlan Valóság tartalmazza a jelenségek irányításának, átalakulásának kulcsát, amely nem más, mint a vetületek és okozatok benne gyökerező, mágikus oka!*

Ezért engedelmeskedik az úgynevezett „élettelen anyag” is az ősrítmus periodicitásának. A kémiai vagy anyagtalan, elektromagnetikus lényeket éppúgy a periodikus törvény hatja át és mozgatja, mint valamennyi fény-, hangrezgést és mágneses mezőkön végbemenő vibrációt. A hidrogéntől az uránig, s az uránon túli instabil elemekig minden oszcillál, meghatározott ütemben lüktet, karakterének sajátos töltése szerint.

Értékelés a Kvadromatika tükrében:

Az $E = m \cdot c^2 = \hbar \cdot \omega$ képlet szerint minden anyaghoz egy tőle elidegeníthetetlen rezgés is tartozik. A rezgés, a szinuszhullám pedig belégzés és kilégzés váltakozása. Az energiának ritmusa van, ezt fejezi ki az $E = \hbar \cdot \omega$ képlet! Ez egyben az „erőkvantum” képlete is. Az

Univerzum egésze szintén egy rezgő, lüktető, élő rendszer. Valóság és vetület viszonya a Kvadromatikában is fontos, évekig foglalkoztam a vektorok vetületeivel és azok transzformációival. Az $E = m \cdot c^2$ éppen a megalvadt szellemi energia képlete! A tömeg úgy jön létre, hogy az energia körben áramlik, bezáródik. A bezárt fény pontosan úgy viselkedik, mint egy tömeggel bíró részecske! A lények kiáradása nagyban emlékeztet a Mandelbrot halmaz aurájában tülekedő, végtelenül gazdag formavilágra. Minden mirmínyó, miniatűr Mandelbrot halmazocska egy lény, tökéletes, teljes egészésként felszerelve, aki önmagában tükrözi az egész Világegyetemet, hiszen pont úgy néz ki, csak kicsiben! Ez a Nagy Fraktáltörvény. „A természet minden síkja és élőlénye ezt a teremő ritmust ismétli....”

A vetület pontosan tükrözi az eredeti mintát, ezért lehet a vektort a vetületeiből összerakni.

$\psi(x) = \sum c_i \cdot \varphi_i(x)$, ahol $c_i = (\psi, \varphi_i) = \int \psi(x) \cdot \varphi_i(x) dx$ a skaláris szorzás, vagyis a vetület.

Ha A, B a valóság tárgyai és ψ a tükröző elme, akkor $A \# B$ jelenti az A és a B kapcsolatát a valóságban, és $A \triangleright B$ jelenti az A vetületét a ψ elmében, tehát a tudati tükörképet. A tudat akkor adekvát, ha az A és B kapcsolatának vetülete éppen azonos az A és B vetületeinek kapcsolatával. Ezt az $(A \# B) \triangleright \psi = (A \triangleright \psi) \# (B \triangleright \psi)$ képlet fejezi ki. Ez a kvadromatika disztributivitási törvénye. Ha az egyenlőséget dialektikus egyenlőségre cseréljük, akkor a képlet törekvést fejez ki: a tudat úgy fejlődik, hogy adekváttá váljon.

A fény metafizikája

A fény metafizikájának analízise szerint az energetikai életárammá erősödött kreatív eszme első mozzanatában *hanggá és fénné differenciálódik*. Az önmagát megnyilvánító Elv először realizálódó ösképei hang és fényvibrációk. A hang az univerzális ideát, a fény, amely a hindu bölcsélet tattvikus rezgéseivel azonos, az életjelenségek stádiumát, minőségét, tulajdonságát jelenti. Ahogy a színek elárulja egy távoli bolygó hidrogén, hélium vagy magnézium tartalmát, ugyanúgy a színek asztromentális elemzése nyilvánvalóvá teszi valamely életjelenség pszichikai tartalmát, fejlődési stádiumát és ideatöltését, legyen az kristály, növény, állat, ember, táj, csillag, köd, nap vagy tejútrendszer.

A tattvák a keleti filozófia szerint a világegyetnek, az Akasának különböző frekvenciájú rezgései, s az *ősfényt*, az objektívalódott létben való *jelenléte*t, a természet hétféle energiáját jelentik.

Minden differenciálódás, amely létrejött, a tattvákban gyökerezik. A Tattvák törvénye determinálja a kozmoszban uralkodó periódusokat. A legkisebb mikroorganizmus éppúgy benne él e ritmusban, mint a leghatalmasabb tejútrendszer, és a maga dimenziói közt ugyanazt a tartalmat tükrözi: az elsődlegesen megzendült varázsigé, az Univerzum Logoszának mágikus hangrezdülését.

Értékelés a Kvadromatika tükrében:

A hang és a fény, a foton és a fonon játssza a főszerepet a kristályrácsban is. Minden dolog hullámcsomag, amely különböző frekvenciájú összetevőkből áll, és az összetevők aránya határozza meg a dolog karakterét. „A tattvák a keleti filozófia szerint a világegyetnek, az Akasának különböző frekvenciájú rezgései ...” itt van feketén-fehéren kimondva: minden dolog az éter, a Tíridő-Plazma, a TIP rezgéseiből tevődik össze! Tudták már a régiek is! Hogyan lett ez az őstudás elfelejtve? Minden differenciálódás a tattvákban gyökerezik: minden hullámcsomag tulajdonságait az őt alkotó rezgések szerkezete határozza meg, ez a hullámcsomag Fourier-spektruma. A Tattvák törvénye nem más, mint a diszperziós össze-

függés, amely valóban meghatározó jelentőséggel bír. A Világegyetemet átszövi ez a ritmus, valóban, hiszen minden szinuszos összetevő elnyúlik a végtelenbe, és a Nagy Fraktáltörvény szerint a kicsi és a nagy szerkezete azonos, a kicsi önmagában tükrözi a nagyot. Ettől van a világnak hologram-szerkezete. A Lét a Hiány kiáradása: a Logosz mint rezgés kiárad a világba és létrehozza annak mikro- és makroszerkezetét. Ezért ismerünk rá a teásbögrében kavargó teafű mozgásában a spirálgalaxisokra, az örvényekben, a felhőkben és a növényekben, kagylókban, csigákban ugyanazokra a mintákra. A Kvadromatika szerint minden formát áramlások, rezgések és örvények hoznak létre. A formateremtő erők törvényei pedig minden szinten azonosak. Nemsokára megismerhetjük ezeket a törvényeket.

ÉTER

A régiek úgy hitték, hogy a vákuumot kitölti egy rugalmas közeg, és a fény ebben terjed. Ezt nevezték Éternek. A Bhagavad-Gítában Krishna is megemlíti az étert a nyolc őselem egyikeként: (BG. 7:4-8)

„A Föld, a Víz, Tűz, Levegő, Éther, Elme - Manasz, Értelem - Buddhi és Külön Énség - Ahankára: ezen nyolc osztálya van természetemnek. Ez az alsóbb rendű, ismerd meg másikat, magasabb rendű természetemet. Az Életelem az, oh hatalmas karú, mely a Mindenséget fenntartja. Értsd meg, ez anyaméhe minden létezőnek. ÉN vagyok a Forrás, melyből a Mindenség fakad, és melybe minden újra beolvad. NÁLAM nincs hatalmasabb, oh Dhanangyaja, rajtam függ a Mindenség, mint gyöngysor a zsinóron. ÉN vagyok a víznek íze, oh Kunti fia, a Holdnak és Napnak ragyogása, a Védákban AUM - A Hatalom Igéje, a hang az étherben és az emberben a férfierő.” (Annie Besant és Gömöryné Maróthy Margit ford. Reprint 1984)

Az indiaiak tehát még tudtak az éterről, sőt nyolc őselemről beszéltek, ráadásul ez a létezésnek csak az alacsonyabb szintje! A görögöknél az őselemek száma négyre redukálódott, és az étert csak mint valami megfoghatatlan, misztikus kvintesszenciát (ötödik lényeg) emlegették. Newton fizikájában már nem volt helye az éternek, ehelyett a testek közt távolhatás működött. Az éter fogalma akkor került újra elő, amikor Faraday és Maxwell felismerte, hogy a látszólag üres teret különféle fizikai mezők töltik ki, amelyek képesek hatni az anyagra. A távolhatás csak látszólagos, valójában minden dolog a fizikai mezőkre hat, és ezen mezők közvetítésével hatnak egymásra. Ezt közelhatásnak nevezzük. Az éter az a közeg, amelyben a fény terjed és amely a fizikai mezőknek is hordozója. A XIX. század végén történt valami, ami oda vezetett, hogy elvetették az étert, és kijelentették, hogy a vákuum üres. Ez a nézet aztán csaknem 80 évig uralta a tudományos gondolkodást, az éterre hivatkozni egyet jelentett az eretnekséggel! Kiderült ugyanis, hogy nem tudjuk megmérni az éterhez képesti sebességet, tehát az egyenletesen mozgó koordinátarendszerek és megfigyelők csak az egymáshoz viszonyított relatív mozgást érzékelik, de mind úgy látja, hogy ő áll, és csak a többi mozog. Ebből fejlődött ki Einstein Relativitáselmélete, amely olyan sikeres volt, hogy a kvantumtérelméletnek is alapköve lett, sőt tudományos dogmává merevült: egy teóriát csak akkor tekintettek konzisztensnek, ha összhangban van a Relativitáselmélettel. Emellett megszületett a gravitációelmélet modern változata, az Általános Relativitáselmélet is. Eszerint a tömegek körül az egyesített téridő geometriája görbült, nem Euklideszi, hanem Riemann-metrikájú. Tehát a vákuum nemcsak üres, de még görbülhet is! Ebből a Görbült Semmi-teóriából fejlődtek ki a kozmológiai elméletek, amelyek szerint a Világegyetem 10 milliárd évvel ezelőtt egy nagy robbanásból keletkezett és azóta is tágul. Későbbi sorsa az, hogy vagy vég nélkül tágul és hígul, vagy egy idő után újra összehúzódik és egy mindent elemésztő nagy tűzben megsemmisül. Ezt az abszurd világképet összekapcsolták a vallásokkal is, ti. a Big Bang (Ősrobbanás) nem más, mint a Teremtés, a Nagy Összeomlás pedig a Világvége! A kettő közti idő: Brahma egy napja (a védikus vallásban)

A TIP-elméletből (lásd ott) pontosan kiadódik a relativitáselmélet, sőt annak magyarázata is, továbbá az Általános relativitáselmélet minden eredménye a gravitációról. Emellett természetes szintézisben egyesül az Elektrodinamika, a Kvantumelmélet és a Gravitáció, az elemi részecskék elmélete (erős kölcsönhatás) és létrehozható az antigravitáció és a vákuumenergia konzisztens elmélete is.

BIG BANG

A hagyományos tudományos világkép szerint a Világegyetem egy téridő-szingularitás felrobbanásából keletkezett 10-20 milliárd évvel ezelőtt. Azóta is tágul, és a távoli galaktikák egyre nagyobb sebességgel távolodnak. Ennek a tágulásnak vagy az lesz az eredménye, hogy a Világegyetem teljesen felhígul, vagy pedig ez az esztelen tágulás egyszer csak abbamarad, majd visszafordul és egy mindent elpusztító Nagy Reccsben ér véget.

Ezt a nyomasztó és sivár világképet mi nem tesszük magunkévá, már csak azért sem, mert valamennyi megfigyelt jelenség, amelyből ezt az épületes teóriát levezették, megmagyarázható a TIP segítségével is, még hozzá sokkal egyszerűbben, ráadásul az Univerzum igazi szerkezete sokkal emberközelibb és lélektelibb. Nemcsak egy Univerzum van, de Univerzumok egész sokasága, melyek többé-kevésbé kapcsolatban is állnak egymással, lehetséges az átjárás egyik világból a másikba.

Mi győzött meg engem arról, hogy a Big Bang teória nem helyes? Nos, az a felismerés, hogy egy ρ sűrűségű közeggel (csillagokkal, galaktikákkal) kitöltött Univerzumban egy tetszőleges pontból nézve a TIP a pont felé áramlik, még hozzá a ponttól R távolságban v sebességgel, és v -t az ismert képlettel határozzuk meg. Részletesen ld. TIP-teória. Azt találjuk, hogy $v = H \cdot R$, azaz a Hubble-képletet kapjuk. A különbség csak az, hogy a megfigyelt Hubble-állandó kb. tízszerese jön ki. Ez viszont tökéletes összhangban van a rejtett tömeg hipotézissel, amely szerint az Univerzum valódi sűrűsége kb. tízszer akkora, mint a megfigyelt! Az Univerzum tömegének tehát 90 %-a láthatatlan, rejtett tömeg!

A TIP-teória ezt minden mellékes huzavona nélkül kiadja! Sokan mások is kételkednek a Big Bangben. Nem vagyok tehát egyedül ezzel.

Matematikai okai is vannak annak, hogy elvetem a Big Bang elméletet. Számítsuk ki ugyanis a ρ sűrűségű közeggel töltött TIP áramlási sebességét! Itt ρ a Világegyetemet kitöltő anyag átlagos sűrűsége. $v = \sqrt{(2GM/r)} = \sqrt{(2G/r \cdot 4\pi r^3 \rho / 3)} = \sqrt{(8\pi G \rho / 3)} \cdot r = H \cdot r$

Ha az így kapott H -t kiszámítjuk, nagyobbbat kapunk a kelleténél, illetve egész pontosan azt a kritikus értéket kapjuk, ami akkor lenne ha az Univerzum éppen a végtelen tágulás, és az újra összehúzódás határán lenne. Azt, hogy melyik eset valósul meg, a ρ értéke dönti el. Mérések alapján a ρ kb. 60 jegyre pontosan a r kritikus kell legyen, mert csak ekkor kapunk olyan Univerzumot, amelyben az ember létrejöhetett. Ha tovább elemezzük a $v=H \cdot r$ képletet, további turpisságokra jövünk rá. Számoljuk ki a gyorsulást! $a = v \cdot dv/dr$ a stacionáris áramlás esetén, így $a = H^2 \cdot r$, és bizony azt látjuk, hogy ez pozitív, ami azt jelenti, hogy minden csillag a középponttól kifelé gyorsul, de hiszen pont ezt jelenti az, hogy a Világegyetem tágul! A Newtoni képlet a gravitációs térre: $\text{divgrad } v^2/2 = 4\pi G \rho = \text{div } a$

És ha most kiszámoljuk $\text{div } a$ -t, akkor $\text{div } a = da/dr + 2/r \cdot a = 3 \cdot H^2 = 8\pi G \rho$. Két baj is van ezzel: az előjele pozitív, és 4 helyett 8 van benne! Egyik tréfás megfigyelésem szerint a fizika története az érthetetlen kettes faktorok története. És ráadásul mínusznak kéne lenni! Ahhoz, hogy ez negatív legyen, a sebességnek képzetesnek kéne lennie! Ezt úgy fogalmaztam meg, hogy a piroszfériban képzetes éterszél fűtül. Tudniillik a Föld belsejében áramló TIP-re ugyanilyen képlet érvényes. Ám ott a megoldás más lesz: ha megoldom a $\text{divgrad } v^2/2 = 4\pi G \rho$ egyenletet, akkor nem a $v = H \cdot r$ jön ki megoldásként, hanem egy ellipszisívből és egy hiperbolaívből összetett görbe. A két görbe a Föld felszínénél ($r=R$) csatlakozik egymáshoz. Szó sincs tehát képzetes éterszélről! Az egy hibás számítás eredménye! Ha ezt a megoldást alkalmazom az Univerzumra is, akkor azt kapom, hogy az Univerzum is egy nagy gömb,

véges méretű, a belsejét ρ sűrűségű anyag tölti ki, kívül pedig... nos, ugyanilyen gömbök végtelen sora van, mint egy kristályrács! A Big Bang tehát egy hibás számítás eredménye, afféle matematikai délibáb! A csillagok látszólagos távolodása, amit a helytelenül Doppler-effektusként értelmezett gravitációs vöröseltolódásból számoltak ki, nem létezik! A vöröseltolódás: gravitációs vöröseltolódás, amit az R sugarú gömbben levő anyag által elnyelt és áramoltatott TIP vált ki!

Végszóként még csak annyit, hogy a mikrohullámú háttérsugárzás az ötödik jegyben kis inhomogenitást mutat, és ez irányfüggő: ha jól emlékszem, 365 pluszminusz 18 km/s sebességű mozgást jelez a Leó csillagkép irányába. (George Smoot). Íme az eszköz, mellyel mérhetjük az éterhez képesti sebességet! Igaz, ehhez kevés egy labor, egy egész műholdhálózat kell hozzá, de a lényeg az, hogy immár nem mondhatjuk, hogy nincs éter, nem mondhatjuk, hogy nem tudjuk megmérni az éterhez képesti abszolút sebességet, mert igenis meg tudjuk mérni!! Lezárult egy csaknem százéves időszak, a kozmikus délibábok korszaka, amikor az ember abban hitt, hogy egyedül csücsül a Nagy Semmi közepén. Az a „Semmi” nagyon is eleven anyag! Belőle épül fel minden. És végül...sikerült egzaktul, matematikailag is igazolni az éter (TIP) létét azzal, hogy kiszámoltam az $R_{ik} = 0$ Einstein-egyenletet arra a metrikára, amit az áramló TIP hoz létre! Ezzel egyúttal konstruktív megoldást is adtam az $R_{ik} = 0$ Einstein-egyenletre, azaz olyan metrikát konstruálunk, amelyet csak akarunk, és arra automatikusan érvényes lesz az $R_{ik} = 0$! Ha csak a matematikai hasznát nézem a dolognak, már az óriási, hiszen pl. a Landau-Lifsic 2 azt írja, hogy csak a Schwarzschild és a Kerr megoldás ismert mint egzakt megoldás (azóta persze ez változhatott) és pl. a Kerr-megoldás ellenőrzése is óriási munka, a Kerr-megoldás konstruktív, a fizikai jelentésnek megfelelő levezetése nincs is meg a szakirodalomban. Szóval az $R_{ik} = 0$ egyenlettel bánni nem egy egyszerű dolog. De most ez megváltozott! A bonyolult, nemlineáris, négydimenziós tenzoregyenlet helyett olyan egyszerű, lineáris, háromdimenziós vektoregyenletet kell csak megoldani, mint a $\text{rot } \underline{v} = 0$ és a $\text{div } \underline{a} = 0$! Ha ez nem haladás, akkor mi a haladás? (ha halat adnak a piacon, hahaha!) Választ kaphatunk végre arra, mit csinál két egymás körül keringő fekete lyuk, milyen kvantált pályák lehetségesek. Nem titkolt szándékom az, hogy az $\alpha = 1/137.03604$ finomszerkezeti állandó titka is ebből fog kiderülni, valamint a kvantumfizika magyarázata is, hiszen Einstein jól látta, hogy a kvantumbizonytalanság mögött egy mélyebb jelentésnek kell lennie, hiszen az Úristen nem játszik kockajátékot! Legfeljebb bűvös Dodekaédert, hahaha!

ENERGIAKICSATOLÁS

Az Energiakicsatolás nem más, mint a Vákuumenergia kinyerése a TIP-ből. (Tér-Idő-Plazma) Ennek már a XX. század elejétől kezdve kidolgozott technikái vannak, csak valakik ezt eltitkolják, és minden nyomot eltüntetnek, beleértve a feltalálókat is. Tesla, Moray, Saubeger és sokan mások már megvalósították az „örökmozgót”! Ezekről a tiltott találmányokról dr. Egely György ír sok könyvében. Vázolja a megvalósítás lehetséges módjait is, hogyan lehetne az elődök tudását újra reprodukálni. Valahogy mindig csak töredékes információk maradtak fenn, amelyek nem adnak választ a paraméterek pontos beállításának kérdésére. A hivatalos szervek meg elvből nem adnak támogatást, mert szerintük ez az egész hülyeség és nem létezik.

Az ENERGIAKICSATOLÁS a hagyományos fizikában tilos dolog, mert az egész fizikát az energiamegmaradás elvére építették fel. Ez többek közt abban is megnyilvánul, hogy matematikailag az egyenleteket a Hamilton-Lagrange-féle legkisebb hatás elvből vezetik le, vagyis akkor tekintenek egy elméletet konzisztensnek, ha hozzárendelhető egy Hamilton-függvény, vagy Hamilton-operátor, és emellett az egyenletek kovariánsak a Speciális relativitáselmélet Lorentz-transzformációival szemben is. Vagyis az energiamegmaradás eleve bele van építve az elméletbe, így abból az energiamegmaradásnak ellentmondó eredmény még elvben sem jöhet ki, hacsak nem hibás a számítás! Ez a Hamilton-szemüvegen át nézett világkép annyira részévé vált a fizikusi gondolkodásnak, hogy nem csoda, ha eleve kizárnak minden, az energiamegmaradás sérülésére utaló jelet, eredményt, tapasztalatot, és azt kísérleti vagy számítási hibának titulálják. Tehát az energiakicsatolás a hagyományos fizikában tilos.

De nincs jobb helyzetben az új fizikai gondolkodásban sem, tudniillik ritka kivételnek tartják, olyan dolognak, ami csak nagyon speciális körülmények közt jöhet létre. Nekem pedig szent meggyőződésem, hogy az energiakicsatolás nem kivétel, hanem szabály! Mért nem botlunk akkor bele lépten-nyomon? - kérdezhetik akkor tőlem. Nos... - belebotlunk! Nap mint nap! Csak aztán felállunk és továbbmegyünk! Mert az energiakicsatolás benne van mindenben, a leghétköznapiabb dolgokban is! Csakhogy jelenléte nem nyilvánvaló... - illetve túlságosan is az! A hagyományos Newtoni fizika nem tudta megmagyarázni: miért stabil az anyag, miért egyformák az atomok, miért tűnnek szilárdnak, összenyomhatatlannak, egyáltalán miért nem esik össze az egész anyag egyetlen pici kis pontba. A kvantummechanika aztán megmagyarázta ezeket a dolgokat. Az anyag azért nem esik össze, mert az elemi részek szintjén az ún. Heisenberg-féle határozatlansági elv érvényes, azaz egy részecskének nem lehet egyszerre pontosan mérhető helye és sebessége. Ha tehát összenyomom, megnő a sebessége, a kvantumnyüzsgése, és egyre nagyobb energiával rezeg. Márpedig tudjuk, hogy a dolgok szeretik a legkisebb energiájú állapotokat elfoglalni. Másrészt ott a Pauli-elv: két fermion nem lehet azonos kvantumállapotban. Ebből fakad a kémiai elemek stabilitása, egyformasága és sokfélesége, az egész univerzum kimeríthetlensége!

De odáig a kvantumfizikusok sem merészkedtek, hogy feltegyék a kérdést: egyáltalán miért van a kvantumbizonytalanság? Mi az oka a kvantumnyüzsgésnek? A Sztochasztikus Elektrodinamika művelői erre is felelnek: Van a Vákuum, a TIP, ami egy hallatlanul sűrű közeg, és ennek a közegnek a fluktuációi adják a kvantumjelenségeket. Más szóval: az elemi részecskék maguk is a TIP szolitonjai, önfenntartó hullámcsomagjai, rezgésekből és áramlásokból tevődnek össze.

A legriviálisabb kérdés az, hogy egyáltalán miért vagyunk, miért stabil az anyag, mi teszi állandóvá a tárgyakat, mért nem folynak szét, mint Dali képen az óralapok? Nos, azért, mert van ami táplálja és szüntelenül megújítja, újraformálja, újjáteremti őket, és ez a TIP! A

biológusok számára természetes, hogy az élőlények táplálkoznak, szüntelenül anyagcserét folytatnak, minden szövet cserélődik és megújul, még a csontszövet is. 7 évenként az ember összes sejtje kicserélődik! Mi mégis úgy érezzük, hogy ugyanazok maradtunk. Tehát az élőlény: Mismaz! Mindig más és mégis mindig ugyanaz! A Kvadromatika új felfedezése az, hogy MINDEN ANYAG VÉGEZ ANYAGCSERÉT, minden anyag szüntelenül cserélődik, ezzel ellentétes tulajdonságú anyag nincs! Ez más szóval azt jelenti: MINDEN ÉL! (ezt részletesen az Anyagcsere című fejezetben már leírtam).

Minden dolog kapcsolatban áll a TIP-pel, hiszen maga sem más, mint a TIP hulláma és áramlása! A TIP nemcsak anyagi közeg, de információs közeg is, a régiek úgy hívták, hogy Akasa. A TIP-ben minden történés megőrződik, ez az Akasa-Krónika. Végső soron minden élőlény kapcsolatban áll az Akasa-krónikával, így válnak lehetségessé a rejtélyes megvilágosodások, kapcsolatok. Nemcsak az emberek, de az állatok és a növények is be vannak kapcsolva ebbe az univerzális Internetbe. A lények által létrehozott kollektív tudatteret Tudat-Plazmának nevezzük (TUP). A TUP a TIP-hez hasonló univerzális közeg. Nem más, mint a Dolgok Egyetemes Tükröződése Önmagukban. A tudat teremőereje a TUP-on keresztül nyilvánul meg. Az Energiakicsatolás a Teremtőerő, a KVAX kiáradása. Univerzális törvényei vannak, amelyeknek a lelke az Önegymástükrözés. A dolgok tükrözik egymást, és egymásban önmagukat. A tükrözött tulajdonságok felerősödnek, ez a Rezonancia-kiválasztás. Rezonanciát sokféleképpen létre tudunk hozni, pl. geometriai elrendezéssel, időbeli ismétléssel vagy egyszerűen a méret fokozásával.

Az esemény-sűrűség és a tömeghatás együtt az Egységes Tér-idő-Törvényhez vezet. Ennek lényege az, hogy minden mennyiség-fokozás okvetlen elér egy küszöbszintet, ahol a mennyiség minőségbe csap át. Tehát valami gyökeresen megváltozik. A láncreakció pontosan így működik az atomreaktorokban, de így jönnek létre a magasabbrendű, soksejtű élőlények is az egyszerűbbekből. Szerintem az élőlények is használják az Energiakicsatolást, sőt maga az élet lényege éppen ez! Tehát van Életerő, és az a Vákuumenergia!

VÁKUUMENERGIA, NULLPONTI ENERGIA

A vákuumenergia, vagy nullponti energia az Univerzumban jelen levő korlátlan energia, amit meg lehet csapolni, és ez az energia nem szennyezi a környezetet, nem pusztítja az élővilágot, nem juttatja a Földet a végső pusztulás szélére! Már sok feltaláló megvalósította ezt, de megölik és eltüntetik őket, a fennálló hatalmi körök érdekeit sérti az ingyen energia megléte, gondoljunk csak az olajmilliárdosokra! Szerintem, azért lehet a feltalálókat eltüntetgetni, mert hiányzik az elméleti fizikai háttér, amellyel meg lehetne magyarázni a vákuumenergiát. Amelynek birtokában bárki a világon megcsinálhatná!

A TIP-elmélet szerint a Vákuumenergia a TIP (Téridő-Plazma) nyugalmi energiája.

1 m³ vákuumban m_0 / x_0^3 kg tömeg van, ami kb. 10^{95} , azaz tíz a 95-ödiken kg! Ha ezt még c^2 -tel megszorozzuk (ami $9 \cdot 10^{16}$), kapjuk a nullponti energiát, ami így kb. 10^{112} joule! Nem túlzás ha azt mondjuk: egyetlen proton térfogatát kitöltő TIP-ből egy egész Univerzum teremthető! Így már érthető, hogy a TIP-et érintő legkisebb változás is kolosszális energiateljesítménnyel jár. Már is nem tűnik olyan misztikus dolognak a kanálhajlítás, a materializáció, vagy az örökmozgó! Nem kell, hogy „örökké” működjön, nekünk elég ha csak 10^{100} évig ellát minket korlátlan mennyiségű ingyen energiával!

Az $x_0 = 10^{-35}$ m hosszúságot Planck-hossznak nevezik. A Planck-féle sugárzási törvény szerint $E = (n + 1/2) h \nu$ a rezgő oszcillátor energiája. A teret ilyen oszcillátorok töltik ki. $n = 1, 2, 3 \dots$ Ha $n = 0$, akkor a térben semmilyen sugárzás nincs jelen, (ezért hívják ezt nullpontinak), mégis van egy $1/2 h \nu$ energiaadag. Ha ezt az energiamennyiséget a teljes térre összegezzük, megkapjuk a nullponti energiát, ami megegyezik a TIP nyugalmi energiájával. Ezek szerint a TIP-et oszcillátorok töltik ki, amelyek szüntelenül rezegnek. Ez a zérusponti rezgés az oka a kvantumfizika bizonytalansági elvének, a Heisenberg-féle Határozatlansági Elvnek. Ez azt mondja ki, hogy nem lehet egy részecskének a helyét és a sebességét egyidejűleg pontosan mérni. Tehát a kvantumvilágban mindig jelen van egyfajta maszatosság, elkentség. A kvantummechanika törvényei: valószínűségi törvények. A zérusponti rezgést megfelelő rezonanciára hangolt rendszerekkel meg lehet csapolni. Ez az energiakicsatolás.

Ha a TIP-et csatolt oszcillátorok sokaságának képzeljük el, és figyelembe vesszük a Káosz elmélet eddigi eredményeit, akkor mélyreható kérdéseket lehet feltenni. Az oszcillátor megszokott működése a periodikus rezgés. Amikor a Hullámegyenletet megoldjuk, mi magunk is ilyen alakban keressük a megoldást. Tehát most tessék figyelni: Mi magunk rakjuk bele az egyenletbe, hogy hogyan kell kinéznie a megoldásnak! A periodikus alapmegoldáson kívül azonban egy egész Univerzumnyi egyéb lehetőség is van! Amikor 80-ban megpróbáltam diszkrét modellel leírni a TIP-et, fura dolgok derültek ki: akármilyen pontosan adtam is meg az adatokat, a megoldás néhány lépés alatt rohamosan divergálni kezdett: A TIP begerjedt! Bárki rálegyintene erre, hogy hát persze, rossz a modell, ne diszkrét közelítsek, stb. Ez azonban felületesség! Ilyen könnyű elmenni egy jelenség mellett, ami akár sorsdöntő is lehet! Hiszen miről van szó? Arról, hogy a TIP hullámmegoldása erősen instabil! Ha egy kicsi lökést kap, viharos sebességgel elszáll, ki tudja hova! Lehet, hogy pontosan ez történik a szupernóváknál! És ha az emberiség nem vigyáz, így járhat! Lehet, hogy az energiakicsatolás olyan egyszerű, mint egy taps! És a régi varázslók igenis tudtak egy-két mozdulattal vihart kavarni! Jézus meg elállította a vihart. Annak alapján, amit a TIP-ről eddig tudok, még akár a tűzokádó sárkányok is létezhetnek! Esetleg úgy, mint sugárhajtóművű repülőgépek... Tehát tegyük fel, hogy a TIP-nek vannak kaotikus, nemlineáris, nem periodikus alaprezgései is. Tegyük fel, hogy az elemi részecskék mind ilyen megoldások. Akkor ha ilyen alapmegoldásokat összerakok, a nemlin szuperpozíció szabályai szerint merőben új megoldások keletkezhetnek így,

pl. olyanok, amelyekből szakadatlanul árad kifelé az energia! Tehát igaz lesz az alkímisták alaptétele, miszerint a geometriai elrendezés döntő fontosságú (gondolj a lézerre vagy az atomreaktorra!), és hogy konyhai eszközökkel is megvalósítható az aranycsinálás, vagy akár az atombomba! Flamel Miklós egy nyírfakérget talált, melyet egy Ábrahám nevű zsidó írt, és ezen a nem túl nagy nyírfakérgen elfért az aranycsinálás titka, sőt még az aláírásnak is jutott hely! Ha én lennék Ábrahám, egy rövidke e-mailben világgá röpíthetném a Legnagyobb Titkot! De az alkímisták jó okkal titkolták ezt annyi ideig! Rengeteget beszélnek a közben leselkedő veszélyekről, többek közt azt mondták, hogy egy egész várost meg lehet semmisíteni egy fél kiló fémmel! Ugye ismerős? Hiroshima, Nagaszaki... lehet, hogy Szodoma és Gomora atomcsapástól pusztult el? A Mahábháratában egész atomháborúk vannak leírva! Komolyan kell venni a Régiek szent iratait! Már csak azért is, mert pl. Mohendzsó-Dáróban meg is találták a régi nukleáris robbanás nyomait! Rádióaktív sivatag, megolvadt üvegszerű kőzetek, óriási területen szétszórt piramisok maradványai...

Ezért az Uranita minden vallásban hisz, minden vallást tiszteletben tart, tanul belőlük és leszűri a tanulságokat. Ha nem akarunk a Régiek sorsára jutni, ha azt akarjuk, hogy a civilizációnk fennmaradjon, akkor nincs más választásunk, mint az, hogy mindent újjáteremtünk, és a Bizniszvilág kezéből kiragadjuk a hatalmat, amit az a világ elpusztítására használ fel. Ma, Hiroshima 55. évfordulóján azon kell elmélkedni, hogy hová vezet minket a Bizniszvilág szelleme, és mit tehetünk azért, hogy a sokak által alig várt Végkifejlet mégse jöjjön el?

Röviden: HÁNY MÉG A MENNYI? (BIZONY MÁR CSAK ENNYI!)

Ez az a nemzedék, amely a Végső Kérdéssel szembesül. És ez az a nemzedék, amely hitem szerint meg is fogja azt válaszolni, és ez a válasz jó lesz. Mert most van itt a Gyülekező! Minden valaha élt ember inkarnálódik ebben a szűk időintervallumban, hogy együtt döntsünk az eljövendő évezredekéről. Ugye nem mindegy, hogyan fogjuk tölteni az eljövendő 2000 évet? Csak rajtunk múlik! Isten szabad választójogot adott nekünk, és amit választunk, azt tiszteletben tartja. Ha nekünk Pokol kell, Ő megadja azt is. Ha nekünk vérengzés és gyilkolás kell, megadja azt is. De én úgy érzem, hogy a lények zöme (és nemcsak az emberekre gondolok) nem akarja a Rettenetet. nem akarja az Atom-Pusztaságot, a Rádióaktív Sivatagot. Nekik is joguk van dönten! És ha a túlnyomó többség leszavazza az Embert, akkor mennünk kell. Talán a patkányok lépnek a helyünkre. Röpké kétmillió év, és újra létrejöhet egy a mienknél jobb civilizáció. Az Univerzum ráér, neki mindegy, hogy Mi vagy a Patkányok. Mi vagyunk azok, akiknek nem mindegy! Hát, kedveskéim, válasszatok! És tudjátok, hogy évmilliókra szól a döntések!